

Homília
k Veľkej noci
strana 1

Prečo Evanjelické
NOVINY?
strana 3

Vízia ECAV
strana 6

Evanjelické NOVINY

100. výročie
narodenia
P. Uhorskaia
strana 4 – 5

Rozhovor
s gen. biskupom
Ivanom El'kom
strana 15

Oficiálny spravodajca Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku : nepredajné : I. ročník, číslo 1 : 15. apríl 2019

Intenzívne obdobie

Ján Hroboň
biskup ZD ECAV

Úvodné obdobie pôsobenia v úrade biskupa Západného dištriktu ECAV na Slovensku by som označil ako mimoriadne intenzívne, a to z niekoľkých dôvodov.

Bežné pracovné povinnosti

Úrad som prevzal vo Zvolene dňa 26.9.2018. Odovzdanie prebehlo korektne a bez problémov. Pár dní na to sme s manželkou odišli na dlhodobu plánovanú dovolenku. Hneď po návrate som naskočil do rozbehnutého kolotoča povinností – synoda, dištriktuálne presbyterstvo, slávnosti v zboroch, inštalácie, posviacky, uvedenia do úradov, rokovania s vedením škôl, reprezentačné podujatia, stretnutia a rokovania s predstaviteľmi štátnej správy a samosprávy, cirkevnými predstaviteľmi, dve zahraničné služobné cesty, návštevy zborov, pastorálne konferencie, zbor biskupov, presbyterstvá dištriktuálne, generálne, stretnutia so seniormi, stretnutia výborov, rozlúčka s dúbavským cirkevným zborom... do toho bežná administratíva, denné vybavovanie pošty, porady, návštevy... Iste, to všetko súvisí s bežnými povinnosťami biskupa keby, a tu prichádza ten druhý dôvod, prečo považujem toto obdobie za mimoriadne intenzívne.

Neriešené problémy

Zrejme najťažšia časť biskupskej agendy sú personálne záležitosti týkajúce sa duchovných a ich zaradenia do služby. Jednoducho treba veľmi starostlivo a obozretne zvažovať koho kam poslať, koho prijať do duchovnej služby a koho nie, čo s prázdnyimi alebo aj mŕtvymi zbormi, čo s farármi, ktorí sú preťažení, a čo s takými, ktorí si neplnia ani najzákladnejšie povinnosti, ako riešiť mravné, vieroučné, hospodárske priestupky, nehovoriac o prípadoch, kedy ide už o závažné delikty, ktorých dôsledkom je úpadok zboru a vyhrotenie konfliktov.

V tomto kontexte som „zdedil“ zopár káuz, ktoré dávajú riadne zabráť. Navyše sme do začiatku tohto roku pracovali

[pokračovanie na strane 2](#) ➔

Kristus umrel pre naše hriechy podľa Písem

Homília k Veľkej noci

Ivan El'ko
generálny biskup ECAV

Milí čitatelia, sestry a bratia, každému z vás je známy fakt, že najväčší kresťanský misionár, apoštol Pavel, nebol kresťanom od narodenia. Bol židom, patril k náboženskej skupine farizejov. Voči kresťanom prechovával svätú nenávisť. Bol presvedčený, že kľúčové tvrdenia kresťanov – Mesiášom, Kristom je Ježiš, ten, ktorý zomrel smrťou prekliateho človeka na kríži, a že jedinou cestou ku spaseniu je Ježišova osoba a dielo, nie plnenie predpisov Mojžišovho zákona – sú strašným urážaním Boha.

V istom okamihu života sa aj Pavlovi dal poznať vzkriesený Pán. Pavel nadobudol osobnú skúsenosť s realitou Ježišovho vzkriesenia a božstva. Toto spôsobilo explóziu v jeho viere, živote, myslení, plánoch. Všetko dovtedajšie sa mu rozpadlo a potom znova poskladalo – odznova a úplne inak (autentické svedectvo o tom čítame napríklad vo Filipským 3, 3 – 10). Stal sa kresťanom, apoštolom, človekom ktorý vyznáva, že práve a jedine v Ježišovi nám Boh „daroval všetko“ (Rímskym 8, 31 – 32).

Ako čerstvo obrátený kresťan mohol Pavel počúvať, ako cirkev vyznáva obsah svojej viery a ako svojmu vyznaniu rozumie. My dnes vyznávame obsah svojej viery najčastejšie slovami Apoštolského vyznania, ktoré dnešnú podobu nadobudlo niekedy koncom 4. storočia. Avšak už v časoch prvej cirkvi, v Pavlovej dobe, vznikali prvé vyznania viery. Jedno z najstarších a najstručnejších znelo: Ježiš je Kristus. Jeho skrátením vzniklo akoby meno a priezvisko – Ježiš Kristus.

Pavel sa stretol i s ďalšími vyznaniami. Jedno nám zachoval v 1. Korinským 15, 3 – 7. Sú to unikátne, starobylé slová, určite jedno z prapôvodných kresťanských vyznaní. Privrime na chvíľu oči a predstavme si, ako ich kresťania spoločne recitujú vo svojom zhromaždení trebárs v dnes už nejestvujúcej Antiochii v Sýrii, niekedy v roku 40: „Kristus umrel pre naše hriechy podľa Písem...“ Čo mala prvá cirkev na mysli, čo to vlastne vo svojej viere tvrdila, keď vyznávala takto formulované slová?

Pre naše hriechy – týmito slovami cirkiev od prvých dní vyznávala, aký bol motív, a aký bol dosah príbehu utrpenia a smrti Pána Ježiša Krista.

Bolo by málo si myslieť, že ten príbeh poukazuje iba na ľudskú čistotu a ušľachtilosť Ježiša, v porovnaní s vulgárnosťou Jeho okolia či s našou vlastnou hriechnosťou. Tak by bol Ježiš iba typ židovského svätca.

Bolo by málo si myslieť, že ten príbeh hovorí iba o hĺbke Ježišovho osobného presvedčenia, pre ktoré bol pripravený prijať aj smrť. Tak by bol Ježiš iba obdivuhodný náboženský hrdina.

Bolo by málo si myslieť, že ten príbeh hovorí iba o špecifickom náboženskom spore, ktorý mal pre Ježiša tragické dôsledky. Tak by bol Ježiš iba násilne umlčaným náboženským reformátorom.

Vyznanie, že Kristus umrel „pre naše hriechy“ znamená, že utrpenie a smrť Pána Ježiša majú absolútnu hodnotu a dosah. Presahujú bežné skúsenosti života. V Ježišom utrpení a smrti jedná jedinečným a rozhodujúcim spôsobom samotný Boh! Ježišov príbeh sa týka čohosi nesmierne závažného a dramatického, čo sa odohráva medzi človekom a Bohom. Týka sa hriechu, človekovho odpadnutia od Boha.

Vyznať, že Ježiš „umrel pre naše hriechy“ znamená vyznať, že Ježišova smrť bola neporovnateľne viac, ako to, čo sme menovali vyššie: nebola to iba delikátna záležitosť, ktorá sa odohrála medzi židovskými elitami a človekom Ježišom, ktorý bol možno hrdina, reformátor či obeť justičnej vraždy. Znamená to vyznať, že Ježišova smrť sa týka všetkých ľudí všetkých čias, kultúr, veku, pohlavia. V Jeho smrti a tiež v Jeho vzkriesení rieši Boh kľúčový problém ľudskej existencie – problém človekovho odpadnutia od Boha. A tiež problém nevyhnutnosti našej večnej smrti. Či – naopak – možnosti byť z moci hriechu, zmaru a smrti zachránený pre večnosť.

Milá sestra, milý brat, veríš takto v Ježiša? Chápeš a prijímaš takto Jeho smrť? Má Jeho smrť pre teba takto popísané motívy a dôsledky? Je Ježiš tvojou osobnou nádejou v tvojej vlastnej

grafika:

L. Prudilová-Dohnányová

Cítim bázeň a zodpovednosť za Kristovo dielo vo svete

Slavomír Sabol
biskup VD ECAV

Pôstne obdobie nás pozýva k premýšľaniu nad Kristovým utrpením a zároveň nad Božím plánom záchrany pre človeka. Oslovlili sme brata biskupa Východného dištriktu ECAV na Slovensku Slavomíra Sabola, aby sme spoločne uvažovali nad témami, ktoré sú v cirkvi aktuálne.

Brat biskup, blíži sa Veľká noc. Ako vy osobne prežívate tieto sviatky a ako si spomínate na Veľkú noc v čase vašej mladosti či teologických štúdií?

Ako dieťa som sa na Veľkú noc tešil najmä kvôli zvykom, ktoré boli s ňou spojené. Lákali ma dobré veľkonočné jedlá a zároveň sme spoločne s kamarátmi spriadali plány, ktoré dievčatá pôjdeme na veľkonočný pondelok oblievať. Ako mládežník v cirkevnom zbere Kuková som si začal kľásť otázky nad zmyslom týchto zvykov a sviatkov. Už nebolo dôležité, že jeme určité jedlo, ale prečo ho počas sviatkov jeme. Čítaním odsekov v Biblii o slávení paschy a jedení veľkonočného baránka som rýchlo rozpoznal podobnosti medzi zvykmi jedlých židov a kresťanov pri slávení Veľkej noci. Zrazu tieto symbolické jedlá sprítomňovali príbeh a odkaz Veľkej noci. Ako teológ som často uvažoval nad tým, či je vzkriesenie možné a Kristova obeť zmierenia nie je rozprávkou. Veľmi rád mám pašiové Služby Božie, lebo nanovo mi sprítomňujú Boží plán spásy a nanovo uistujú, že Kristus žije. Táto pravda mi umožňovala vnímať svoju kresťanskú cestu, nie ako kultúrnu zvykovú spomienku na úžasné, avšak mŕtveho človeka Ježiša, ale ako cestu nasledovania živého Krista, voči ktorému cítim bázeň a zodpovednosť za Jeho dielo vo svete.

[pokračovanie na strane 3](#) ➔

smrti? Je v Jeho potupe na kríži ukryté tvoje víťazstvo nad smrťou, ktoré je iba a iba z Boha?

Podľa Písem – týmito slovami cirkiev od prvých dní vyznávala, že príbeh utrpenia a smrti Pána Ježiša Krista nebol v žiadnom prípade príbehom, ktorý sa udial náhodne – „jednoducho, stalo sa“.

A určite nebol príbehom, do ktorého ľudia iba dodatočne premietli svoje zbožné city, trocha ho prifarbili a nafúkli a začali používať na náboženské účely. A nebol ani príbehom, ktorý pôvodne nesúvisel s ničím, iba ľudská predstavivosť a špekulácia ho dodatočne vzťahla na problém záchrany človeka z moci smrti.

Takto to nebolo.

Štyri evanjeliá nám zhodne ponúkajú pohľad na to, že všetko, čo sa v Ježišom príbehu stalo, bolo predpovedané, alebo predznačené v Písmach Starej zmluvy. A teda – v tom poslednom zmysle – bolo to takto dané v múdrej a tajomnej Božej vôli, ktorú mal Boh s Ježišom, a ktorú má s celým svetom.

Cirkev slovami „podľa Písem“ vyznávala, že Ježiš nebol iba náhodný človek a Jeho smrť nebola iba náhodná a neprijemná okolnosť. Celé sa to nezomlelo iba nevdojak. Dlhé storočia, v ktorých Boh odhaloval seba samého národu Izrael, boli dobou, v ktorej Boh odhaloval aj svoj úmysel zachrániť človeka z moci hriechu, zmaru a smrti. Ako? Tak, že Boh sám seba bude konfrontovať s mocou smrti.

V Ježišovi nám Boh „daroval všetko“.

Tento Boží plán Duch Svätý pretavil do mnohých výrokov starozmluvných autorov. A tieto výroky sa v príbehu Ježišovho utrpenia a smrti naplnili. Práve na toto často poukazoval Ježiš svojim učeníkom: Vždy si majú kľásť Jeho, Jeho osobu a údel do súvislosti s tým, „čo bolo napísané o mne“, a teda napokon so samotným Bohom. Toto má človek vidieť i dnes – za každou jednou udalosťou z pašiového príbehu, za každým Ježišovým vzdychom i za Jeho bezmocnosťou a smrťou, za Jeho víťazstvom, vzkriesením a oslávením je Boh! Bol to Boží plán, Boží úmysel, Božia vôľa. Naplnená, privedená do cieľa.

Čítaš Bibliu takto a chápeš Boha takto – ako storočia hovoriaco a konajúceho v dejinách národa Izrael a odkrývajúceho svoje úmysly v Písmach Starej zmluvy? Ako Boha, ktorého nezmeraná vôľa, múdrosť a plány sa napokon sústredili do jediného miesta, jediného dňa a jediného tela? Do kríža na Golgote, kde v predvečer židovských veľkonočných sviatkov okolo roku 30 zomiera človek Ježiš? Veríš v Pána Ježiša, ako v naplnenie Božieho plánu spásy? Veríš, že Ježišov kríž je Božie dielo a tvoje „všetko“?

Drahí moji, dni veľkonočných sviatkov môžu byť chápané a prežívané na mnoho spôsobov: od „nič viac, iba pracovné voľno“, až po „dni, ktoré mi hovoria, v kom a v čom je ukotvená moja nádej v živote i pri smrti“.

Je jasné, kde stojí kresťan. Vierou sa chceme pridať k prastáremu vyznaniu cirkvi, ktoré vysvetľuje autentický obsah Veľkej noci a vyjadruje istotu nášho života: „Kristus umrel pre naše hriechy podľa Písem!“

Želám vám teda, aby sviatočné veľkonočné dni povzbudili vašu vieru, lásku a nádej v Pánovi Ježišovi Kristovi.

► pokračovanie zo strany 1

bez generálneho biskupa, a to, čo sa odohrávalo okolo volieb vedenia našej prinášalo veľa neistoty a napätia.

Toto všetko eskalovalo okolo inštalácie biskupov a úvodu generálneho dozorca vo Zvolene a vyústilo do neustálych útokov na súčasné vedenie cirkvi a založenia Asociácie slobodných zborov. Takže pri všetkých bežných povinnostiach, ktorých je viac než dosť, máme postarané o „argentínsku telenovelu“ v podobe Evanjelického posla, Reformaty a Asloz.

Iste, v každej cirkvi sú konflikty, iste, že vrcholní predstavitelia sú vždy dobrým a zaujímavým terčikom na jedovaté šípky, iste, že aj takéto niečo treba ustáť a zvládnuť, ale zažívať to v takejto drsnej podobe hneď od začiatku a bez možnosti sa reálne obhajovať na stránkach Evanjelického posla, nie je nič príjemné.

Aj preto považujem tieto útoky za démonické. Lebo démon je iracionálne zlo, ktoré útočí a ubližuje bez príčiny, jeho pracovnou metódou je klamstvo a cieľom je zdeptať, ublížiť a zničiť. Odviesť od Bo-

foto: Eva Bachletová

miesta v Dúbravke a sťahovanie. Tým že naše tri deti bývali spolu nami a chceli zostať Bratislave, bolo potrebné zháňať podnámom a pomôcť im sa presťahovať. Zároveň bolo potrebné spraviť najnutnejšie opravy v biskupskom byte vo Zvolene. Ukázalo sa, že nestačí len vymeniť „plávačku“ a vymalovať, ale že treba upraviť poškodené podlažie všetkých podláh, čím sa samozrejme zvýšili náklady a predĺžil čas opravy. Presťahovať sa dalo až začiatkom decembra, dovtedy to bolo o „pendlovaní“ medzi Bratislavou a Zvolenom.

Ak sa vrátíme k Bohu v pokání, cez Božie slovo, zmierenie a odpustenie, vrátíme sa aj k sebe navzájom v zdravých a láskavých vzťahoch.

ha. Bojí sa Pravdy, odmieta Ježiša a Jeho pomoc, a teda nie je schopné žiadnej sebareflexie, zmierenia, pokánia a odpustenia. Pre neveriacich je to možno mýtus, ale my ako veriaci ľudia, v cirkvi, musíme s takýmto zlom počítať, vedieť ho rozlíšiť, pomenovať a proti nemu sa aj postaviť.

Pri všetkom tomto však musím povedať, že pri bežnom kontakte s ľuďmi v zboroch, pri slávnostiach, pracovných aj neformálnych stretnutiach vnímam ďaleko väčšiu podporu a priazeň ako nevráznosť alebo odmiatanie. Veľmi zreteľne sme to cítili aj na inštalácii vo Zvolene, kedy všetky tie problémy, boli bohato prekryté poženianím, milosťou a priazňou. Stále viac vidím, že ľudia jednoducho nechcú spory, konflikty ani konfrontácie. Chcú v cirkvi, vo svojich zborových spoločenstvách žiť pokojne a starať sa o potrebné. Verím, že Evanjelický posol sa čoskoro opäť stane misijným a evangelizačným nástrojom v cirkvi, situáciu v Reformate vysvetlíme pravdivo a objektívne a Asloz splasne ako bublina.

Osobné dôvody

Tým tretím dôvodom, prečo sa mi javí toto obdobie ako mimoriadne intenzívne sú osobné dôvody. Prebratím úradu som naskočil do rozbehnutého vlaku. Bolo treba riešiť obsadenie farárskeho

Som veľmi vďačný, že v tom všetkom mám podporu svojej rodiny, najbližších spolupracovníkov, osobitne som vďačný za obidvoch bratov biskupov, za ich priateľstvo a veľmi korektný prístup, za predsedníctva seniorátov, zborov, množstvo skvelých a obetavých ľudí, ochotných pomáhať vždy, keď je to potrebné, za mnohé modlitby, bez ktorých by sa to všetko nedalo uniesť a zvládnuť.

Verím, že príde pokojnejší čas pre našu cirkev.

A čo do budúcnosti?

Predovšetkým by som bol veľmi rád, keby sme sa spoločne zasadili oveľa intenzívnejšie za to, čo je nám, evanjelikom vlastné, čo tvorí našu identitu, čo je našim koreňom – za Božie slovo. Za návrat k Božiemu slovu, jeho dennému čítaniu, štúdiu, za zhromažďovanie okolo tohto slova na Službách Božích, biblických hodinách, študijných skupinách, vzdelávacích programoch, aby toto slovo bolo zvestované kvalifikovane a s nadšením, aby bolo oslovujúce, dotýkalo sa srdca človeka a menilo jeho život. Ruku na srdce, koľkí z nás siahnu po Biblii denne, pravidelne, lebo si jednoducho nevedia predstaviť svoj deň bez Božieho slova?

Formálnu zbožnosť považujem za najhoršiu chorobu našej cirkvi. Hlásit sa k tomu, že som evanjelikom a často aj s hrdosťou, pričom mám problém nájsť v Biblii evanjeliá a Božie prikázania viem vymenovať asi tak, ako sme to nedávno počuli v médiách... Znova pripomínam, že liekom na formálnu zbožnosť je viera v Ježiša Krista ako Pána a Spasiteľa, viera založená na osobnom vzťahu s Ním, viera prameniaca z Božieho slova, živá viera z moci Božieho ducha. A návrat je možný iba cez pokánie.

Ak sa vrátíme k Bohu v pokání, cez Božie slovo, zmierenie a odpustenie, vrátíme sa aj k sebe navzájom v zdravých a láskavých vzťahoch. Konflikty budú ustupovať porozumeniu a jednote.

Dalo by sa ešte veľa hovoriť o potrebe novej evanjelizácie, misie, prepotrebnej reformy teologického vzdelávania, školstva, diakonii, zmene štruktúry našej cirkvi. Veľmi by som bol rád, keby sme mali aj svoje oblastné centrá alebo miesta, ktoré majú svoj veľký príbeh a potenciál pre spoločné stretávanie, konferencie, semináre, duchovné cvičenia a pod., akými sú napríklad Martin, Modra alebo Prešov.

Cítim, že kurz sa pomaličky, ale isto nastavuje správnym smerom. Že prichádza iná atmosféra do cirkvi, atmosféra hľadania zblíženia, jednoty a pokoja. Bude to ešte dlhá cesta. Prídu ďalšie a nové výzvy.

Ale my vieme, Komu sme uverili, čo je našim základom a našim poslaním. O cirkev sa nemusíme báť, je to Božia cirkev, v Jeho rukách a On sa o ňu postará. My sme len nástroje. Ak smieme čo len trochu napomôcť dobrému dielu, je to len milosť a nech je za to Bohu chvála.

Nesme posolstvo nášho Pána

Ján Brozman
generálny dozorca ECAV

foto: Lubo Bechný

„Keď som bol kaplán v Bardejove, pri skromnom plate mi trvalo dva roky, kým som si našetril na zimný kabát. Ešte ho aj mám. To je ten kabát, čo moja sestra vydražila na dražbe.“

Vybral som si na úvod tieto slová brata biskupa Pavla Uhorskai, ktoré sú z knihy Cirkev v útlaku na strane 267. Zdali sa mi príznačné pre dnešnú dobu. Akoby len tak ticho prechádzali hlukom hektiky, bez povšimnutia. Pri letmom prečítaní ticho znejú. Avšak pri zamyslení sa nad nimi, už je hlas slova počuť. Lebo ich časový záber je široký, ale aj ich hĺbka je veľká. Pritom tu vôbec nezáleží na kabáte. Je to len kúpa, užívanie, dražba, znovu kúpa, a potom po prepustení z väzenia užívanie. Dvakrát kúpený kabát. V pozadí toho stojí rozsudok podľa ktorého spáchal brat biskup „trestný čin zneužitia náboženskej funkcie podľa § 123 ods. 1 tr. zák.“

Veriaci ľudia si len ťažko predstavujú zneužitie náboženskej funkcie. Ako sa dá takáto funkcia zneužiť? Neviem, ale čítam v knihe, že podľa trestného zákona v tej dobe to tak bolo. Bol na to paragraf. Predstava, keď nesiete posolstvo evanjelia, dobrú správu o spáske človeka, o ukrižovaní Pána Ježiša Krista a niekto vám povie, že zneužívate náboženskú funkciu. Technicky správne, ale vo svojej hĺbke a podstate je to „celé zle“. Viete si to v dnešnej dobe predstaviť? Viete si predstaviť, ako vás vedú z vášho domu, neviete prečo, lebo vám to povedia až na stanici ŠTB? Ťažko. Nikto si po vás nepríde a nikto vás nebude odvádzať na výsluch. No táto doba má svoje predvádzania na výsluchy. Má svoje bolesti.

Brat biskup Pavel Uhorskai sa po prepustení z väzenia nedostal späť do služby farára. Pracoval ako robotník v lese a na rôznych pozíciách. No „po celé roky týždeň čo týždeň svedomite napísal kázeň“. Sám vyznával – „bol som vždy na úzkej ceste života s Pánom Ježišom“.

Nové predsedníctvo prevzalo úrad

media@ecav.sk

Dňa 8. januára 2019 sa na Generálnom biskupskom úrade konalo preberanie úradu novým predsedníctvom ECAV, generálnym biskupom Ivanom Elkom a generálnym dozorcou Jánom Brozmanom. Po štandardných administratívnych úkonoch a podpísaní preberacieho protokolu sa o 14.00 hod. konalo stretnutie so zamestnancami GBÚ. Pozvaní boli a stretnutia sa zúčastnili aj pracovníci Evanjelickej diakonie ECAV na Slovensku, Ekumenickej rady cirkvi v SR a Reformaty.

Nové predsedníctvo všetkých zúčastnených pozdravilo a krátko sa im prihovorilo. Brat generálny biskup Ivan Elko vyslovil svoju radosť z toho, že má možnosť po prvýkrát vidieť svojich spolupracovníkov a vyjadril presvedčenie, že vzájomná spolupráca bude dobrá a komunikácia otvorená a korektná. Po malom občerstvení sa nový brat generálny biskup svojim novým spolupracovníkom bližšie predstavil.

foto: media@ecav.sk

Evanjelické NOVINY (oficiálny spravodajca ECAV na Slovensku); registračné číslo: EV 5788/19

Vydavateľ a redakcia: **Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku, Palisády 46, Bratislava 811 06, IČO: 00179213**

Redakcia:
Mgr. Eva Bachletová, PhD.
šéfredaktorka, +421 918 828 004, noviny@ecav.sk
Mgr. Martin Miti Kováč
poverený tlačový tajomník, media@ecav.sk

Dizajn a zalomenie: **grafickydizajner.sk**

Jazyková korektúra: **Mgr. Jana Hlatká**

Periodicita: **občasník**; cena výtlačku: **nepredajné**

Ročník 1., číslo 1; dátum vydania: 15. 4. 2019

Tlač: **Petit Press, a. s. Bratislava**

Články, fotografie, informácie o činnosti a zo života cirkevných zborov, seniorátov, distriktov, cirkevných organizácií a spoločenstiev zasielajte na noviny@ecav.sk a media@ecav.sk

Vydávanie oficiálneho spravodajcu ECAV na Slovensku **môžete podporiť** zaslaním milodarů na bankový účet: IBAN: **SK55 0200 0000 0013 6875 6257** Variabilný symbol: **663016**

Ak chcete zverejniť vaše meno pri svojom finančnom príspevku, uveďte vaše meno a priezvisko v správe pre prijímateľa.

Ďakujeme.

► pokračovanie zo strany 1

Veľká noc je príležitosťou k tichému rozjímavému pod Kristovým krížom a zároveň k reflexii vlastnej viery. Aká bola a je vaša cesta viery?

K dospelosti vo viere som pozvoľna rástol. Najprv v domácom prostredí pod vplyvom vlastných rodičov a neskôr v cirkevnom zbere, do ktorého som patrila. Otčenáš, Desatoro, Vieru všeobecnú kresťanskú, rannú a večernú modlitbu som sa nenaučil na náboženstve, ale doma od rodičov. Oni dbali najmä v ranom detstve na môj modlitebný život. Do postele som nezahol, dokiaľ som sa pri stole nepomodil. Aj keď som mnohému vtedy nerozumel, predsa to v mojom živote zanechalo pozitívnu duchovnú stopu. Najmä v nedeľu večer sme spolu s rodičmi mávali rodinnú pobožnosť, pri ktorej som sa naučil mnohé nápevy našich evanjelických piesní. Dnes viem niektoré naspamäť v „kraličtine“, lebo si ich pamätám z obdobia môjho detstva z rodinných pobožností. Na formovaní mojej viery má veľký podiel aj môj rodný cirkevný zbor Kuková. Mnohé biblické príbehy a citáty som sa naučil na detských Službách Božích, náboženstve a konfirmácii. Poznanie viery prerástlo do osobného vzťahu k Bohu v období mládeže, ktorú som navštevoval od 2. ročníka konfirmácie. Vtedy som začal pravidelne čítať Bibliu a premýšľať nad jej obsahom. Na obdobie mládeže veľmi rád spomínam, lebo je popretkávané mnohými krásnymi zážitkami, ktoré formovali moju vieru i osobu. Túžba poslúžiť Kristovej veci na tejto zemi ma viedla k štúdiu teológie. Keďže doba socializmu takým rozhodnutiam nepriala, prinieslo mi to niekoľko bolestivých zážitkov, ale s tým vtedy bolo potrebné rátať.

V našej cirkvi roky slúžite ako dištriktuálny biskup, ako evanjelický farár. Počas svojej služby ste stretli množstvo veriacich. Spomínate si na niektoré mimoriadne silné okamihy vo vašej službe?

Samozrejme, je ich niekoľko. Už v prvom mesiaci služby som zažil krásne svedectvo staršieho veriaceho, ktorému som prislúžil v domácnosti Večeru Pánovu. Ten mi úprimne povedal: „Pán farár, ja už chcem umrieť a byť s Kristom“. Také Pavlovo vyznanie

z úst jednoduchého veriaceho človeka som vôbec nečakal. Sám som si vtedy položil otázku, či sa viem aj ja s takým vyznaním stotožniť. Musel som si úprimne odpovedať, že ešte po tom „druhom brehu“ života veľmi netúžim. Musím však povedať, že ma to ako mladého kaplána silne oslovilo. Vďaka Bohu som bol počas svojej služby svedkom viacerých takých vyznaní, čo je svedectvom toho, že úprimný vzťah ku Kristovi nie je mnohým v cirkvi cudzí. Úžasné bolo tiež svedectvo jednej ťažko životom skúšanej ženy o sile modlitby, ktorá v priebehu polroka stratila troch členov svojej domácnosti. Vyšla krásne svedectvo, že duchovná pieseň a modlitba bola balzomom jej duše a záchranou pred psychickým zrútením. Oslovil ma aj zápas veriacich z Hermanoviec nad Topľou o svoj komunistami odobratý kostol. V dobe socializmu dokázali vyvíjať nátlak na kompetentných na ONV vo Vranove n/T, že ak im kostol nevráti nenasťúpia do práce. Tento neľahký zápas pod vplyvom zvláštnych okolností bol korunovaný úspechom. Evanjelický kostol v Hermanovciach bol jediný v bývalom socialistickom Československu, ktorý komunisti zhabali, a pred Veľkou nocou v roku 1989 aj vrátili. Je to veľké svedectvo o sile viery a Božej moci, ktorá koná aj v neľahkých časoch.

Vráťme sa teraz na pôdu vášho dištriktu. Čím žijú v súčasnosti cirkevné zbory vo Východnom dištrikte? A aké podujatia, aktivity tento rok pripravujete?

Socializmus devastoval duchovný život v cirkvi. V súčasnosti zbory ničí sekularizmus a konzum. Religiozita klesá z východu na západ, čo sa odzrkadľuje najmä v návštevnosti SB. Vo VD v priemere navštevujú hlavné SB 14,43% kartotekových členov ECAV. Najväčšia účasť je v ŠZS (21,65%) a najmenšia v TUS (9,41%). Na Gemeri bude potrebné zlúčiť niektoré CZ, lebo v nich absentujú normálne fungujúce orgány zboru. Napriek tomu musím povedať, že mnohí sa s problémami statočne boria a ponúkajú vnútromisijné aktivity na posilnenie viery v CZ aj v seniorátoch. Tri senioráty organizujú seniorálne dni, niektoré robia seniorálne sústreďenia konfirmandov. Aj v dištrikte sa snažíme napomôcť tejto duchovnej práci. Na

podporu duchovnej činnosti vydávame časopis Evanjelický východ, materiál pre deti a dorast (naposledy *Z celého srdca* o Samuelovi), *YOUBE* – evanjelický katechizmus pre mladých, *Adventný kalendár*, *Komix Martin Luther a Omlóvanú Martin Luther* pre deti. Organizujeme Konferenciu pracovníkov s deťmi, Dištriktuálnu pastorálnu konferenciu, Konferenciu pre farské rodiny a Kázňové prípravky pre kňazov (advent a pôst). Ľudí oslovuje najmä Dištriktuálny deň VD a Misijné dni VD (štvrtok až nedeľa). Tieto aktivity sa opakujú každoročne. Ako novú aktivitu pripravujeme vieroučné školenia tzv. *Kurzy viery*. Momentálne pripravujeme materiál a dúfame, že sa do tejto aktivity zapoja senioráty. To by bola ponuka pre veriacich k rastu ich viery.

Tento rok si pripomenieme 30 rokov od pádu totality v našej krajine. Ako podľa vás využila cirkev tieto roky novej slobody?

Boli sme na zmenu totálne nepripravení. Mnohé sme zanedbali v reštitúciách majetku. Pre výučbu náboženstva sme dlho v minulosti nemali kvalitné učebnice. Určite sme mohli založiť viac evanjelických škôl, avšak vďaka Bohu za tie, ktoré máme, lebo svojou kvalitou vzdelávania nás dôstojne reprezentujú. Po dobe eufórie v 90. rokoch 20. storočia, prišla dnes doba, kde vplyv sekularizácie a konzumu naberá na obrátkach. Namiesto cielavedomej duchovnej spolupráce vybijame energiu v žabomyšných vojnách medzi sebou, čo nás dopredu neposunie. Pri odrovnávaní druhých hráme eštabáckou kartou a ani po toľkých rokoch sme nepochopili, že východisko – či sa nám to páči, alebo nie – je iba v odpustení. Pohľad dozadu môže byť pre nás poučením, ale dnes potrebujeme pozeráť dopredu k novým výzvam doby.

A na záver, čo by ste zaželeli našej cirkvi do ďalších rokov slobody?

Boh nám daroval slobodu. Slobode však nesmie chýbať rozmer zodpovednosti. Želám svojej cirkvi viac zodpovedných obetavých ľudí, ktorí budú konať v láske a v pravde.

Za rozhovor ďakuje

Eva Bachletová

Foto: archív Slavomíra

Sabola

Prečo Evanjelické NOVINY?

Eva Bachletová
šéfredaktorka EvN

Milí sestry, milí bratia, milí čitatelia, sme vďaka Pánu Bohu, že v čase najväčších kresťanských sviatkov, sviatkov Veľkej noci prichádzame za vami s prvým číslom Evanjelických NOVÍN. Pri ich príprave sme pocítovali milosť Božiu a spolu so žalmistom smeli vyznať: „Ďakujte Hospodínovi, lebo je dobrý; lebo navyke trvá Jeho milosť.“ Žalm 118, 29 Preto dúfame, že vás obsah zaujme a stanete sa nielen našimi čitateľmi, ale aj aktívnymi prispievateľmi.

Evanjelické NOVINY zastrešuje a vydáva ECAV na Slovensku a sú oficiálnym spravodajcom Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku. O vydávaní tohto periodika rozhodlo vedenie ECAV na Slovensku z dôvodu, že nemá objektívny priestor na publikovanie v týždenníku Evanjelický posol spod Tatier. Rozhodli sme sa preto ponúknuť evanjelickej verejnosti médiu, ktoré prináša informácie o činnosti a službe všetkých organizačných jednotiek našej cirkvi, o živote spoločnosti, spolupracujúcich organizácií či účelových zariadení cirkvi.

A prečo názov Evanjelické NOVINY? Možno i preto, že tento názov sa v histórii evanjelickej tlače už raz vyskytol. V rokoch 1860 – 1862 vychádzali *Evangeličké cirkvny nowiny*, a to trikrát mesačne tlačou Trattnera a Károlyiho v Budapešti, v roku 1862 s prílohou Lutheranský Budjček. Zodpovedným redaktorom a vydavateľom bol Jozef Podhradský, hlavným spolupracovníkom Ján Szeberiny.

Naše súčasné Evanjelické NOVINY chcú byť moderným komunikačným nástrojom, ktorý bude prinášať informácie zo života cirkvi, duchovné reflexie, rozhovory so sestrami a bratmi, ktorí slúžia ako ordinovaní, či neordinovaní členovia našej cirkvi. Chceme dať priestor cirkevným zborom, diakonii, evanjelickému školstvu, histórii, dobrým projektom a kultúre v našej cirkvi. Budeme veľmi radi, ak nám svoje texty spolu s fotografiami zašlete na adresu noviny@ecav.sk, alebo media@ecav.sk.

Prvé číslo Evanjelických NOVÍN reflektuje činnosť novozvolených bratov biskupov, prináša rozhovor s bratom

biskupom VD ECAV Slavomírom Sabolom, sumarizuje prvé mesiace činnosti nového vedenia cirkvi, prácu výborov a prináša ďalšie aktuálne informácie zo života ECAV na Slovensku.

Evanjelické NOVINY sú zdarma, sú nepredajné a sú distribuované na všetky farské úrady ECAV. Ak máte záujem o osobný odber, napíšte nám na adresu redakcie. Prvé číslo Evanjelických NOVÍN vyšlo vďaka podpore Tlačového fondu GBÚ. Samozrejme, finančné prostriedky na vydávanie budeme hľadať prostredníctvom sponzorov. V prípade, že máte záujem podporiť vydávanie a distribuovanie Evanjelických NOVÍN, môžete tak urobiť formou milodaru na **IBAN: SK55 0200 0000 0013 6875 6257, VS: 663016**.

Milí naši čitatelia, želáme vám príjemné čítanie Evanjelických NOVÍN a želáme vám, aby ste sviatky Veľkej noci prežili v radoosti zo Vzkrieseného Pána Ježiša Krista. Nech sa Jeho obeť a dielo oslávi v našich životoch. Amen. 🙏

Iná perspektíva

Ján Oslík
evanjelický farár CZ ECAV Modra

Väčšina príbehov v Biblii nás niečím prekvapuje, zaráža, núti nás k zamysleniu. Jedným z nich je aj príbeh z Jánovho evanjelia o tom, ako Ježiš umýval učeníkom nohy. Je taký prekvapujúci, že samotný Peter – učeník, ktorému chcel Ježiš tiež umyť nohy – rezolútne vyhlásil, že Ježiš mu nikdy nebude umývať nohy. Veď to bolo pre Pána a Majstra také ponižujúce. Musel si dať zásteru, vziať vodu a ku každému jednému sa sklóniť, pred každým pokľaknúť. Ježiš sa skláňa k človeku. Nepozerať sa na človeka „zhora“ – hoci by mohol a nikto by mu to nemohol vyčítať. Ale Ježiš zvolil úplne iný prístup k človeku. Toto je podstata pokory. A keď všetko skončil, povedal: „Viete, čo som vám urobil? Vy ma nazývate Majstrom a Pánom a dobre hovoríte, lebo tým som. Keď teda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy. Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy konali tak, ako som vám ja učinil.“ Ježiš nás pozýva k takémuto prístupu. Prednedávnom sme mali v našej krajine prezidentské voľby. Kampaň, ktoré sa pred voľbami viedla, splnila naše očakávania, nič zvláštne sa nestalo, takmer nič nás neprekvapilo. Kandidáti sa snažili predstaviť v čo najlepšom svetle, každý hovoril o svojich zásluhách, každý tvrdil, že mu záleží na národe a štáte, niektorí stavili na zvláštnu kartu a predstavovali sa ako zástancovia a obhajcovia kresťanských hodnôt a ... nikomu sme to celkom neverili. Vždy sa až nejaký čeda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy

100. VÝROČIE NARODENIA BISKUPA PAVLA UHORSKAIA

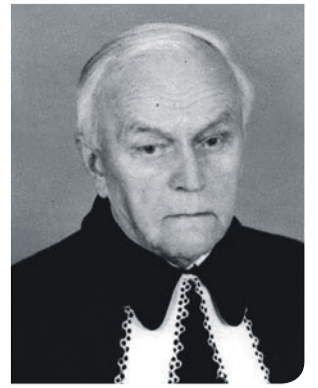

foto: www.ecavhaj.sk

foto: www.ecavhaj.sk

Spomienkové Služby Božie v CZ ECAV Háj

Zdroj a foto: www.ecavhaj.sk

Cirkevný zbor ECAV Háj usporiadal 17. marca spomienkové Služby Božie pri okrúhlych výročiach narodenia dvoch významných kňazov, ktorí pôsobili v tamjšom cirkevnom zbore. Chrámové spoločenstvo si pripomenulo 100. výročie narodenia brata generálneho biskupa ECAV a hájskeho kňaza Pavla Uhorskaia

a 110. výročie narodenia Dr. Júliusa Cibulku, ktorý rovnako pôsobil v cirkevnom zbore v Háji. Kázňou slova Božieho poslúžil brat generálny biskup ECAV Ivan Elko. V rámci Služieb Božích odzneli pozdravy Miroslava Uhorskaia, synovca brata biskupa Pavla Uhorskaia, Jána Brozmana, generálneho dozorcú ECAV,

Mariána Kaňucha, seniora TUS a farára v CZ ECAV Žilina a Violy Fronkovej, spoluautorky publikácie Cirkiev v útlaku. Popoludňajší program slávnosti bol venovaný prezentácii knihy Cirkiev v útlaku 2, doplnený pásmom hudby, svedectiev a spomienok na brata biskupa Pavla Uhorskaia.

Spomienka na bývalého brata biskupa Pavla Uhorskaia v Tomášovciach

Michal Gubo

zborový farár CZ ECAV Tomášovce, foto: Slávka Gubová

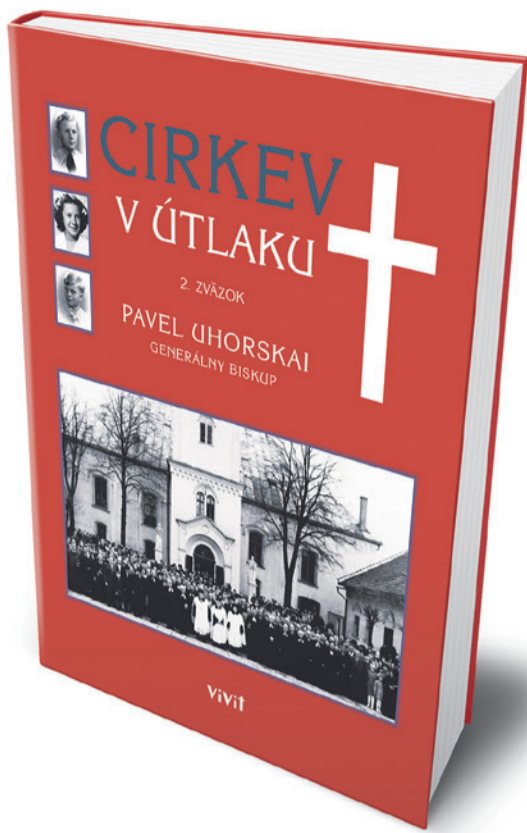
Spoločenstvo ľudí, ktorí nasledujú Ježiša Krista, prinášajú úsmev, lásku, nádej a rešpekt, budujú otvorenú cirkev, v ktorej majú v dobrých vzťahoch svoje miesto silní aj slabí, zdraví aj zranení, aktívni aj tí, ktorí hľadajú. Pán Ježiš v každej dobe a na každom mieste vzbudí svojich verných služobníkov. Veríme tomuto zaslúbeniu, lebo dejiny kresťanstva nám to plne dokazujú. Medzi takýchto služobníkov možno zaradiť aj bývalého brata generálneho biskupa Pavla Uhorskaia. Narodil sa dňa 2. marca 1919, to znamená, že v týchto dňoch by sa dožil sto rokov. Túto vzácnu

udalosť sme si pripomenuli v nedeľu 10. marca po Službách Božích pri hrobe nášho vzácného rodáka. Vyjadrujeme smútok, že náš vzácný brat už deväť rokov nie je medzi nami, lebo odišiel do večnosti. Na druhej strane však spomíname na nášho brata biskupa s vďačnosťou. V prvom rade za to duchovné požehnanie, ktoré získal od Otca nebeského. Zároveň ďakujeme aj za dlhoročnú a vernú službu v našom tomášovskom cirkevnom zbore, ktorú vykonával v minulosti ako kantor, zástupca zborového dozorcú, tak aj v čase dôchodku, kedy príležitostne vypomáhal

Službami Božími alebo inými cirkevnými funkciami. Pomerne veľkou mierou pomohol aj pri stavbe nášho zborového chrámu. Myslíme na nášho brata biskupa aj po rokoch. Nezabúdame na jeho pokoru a ochotu slúžiť ľudu Božiemu, napriek ťažkostiam a veľkým prekážkam. Želáme veľa Božieho požehnanja pre celú rodinu Uhorskaiovú.

Nech medzi nami prekvitá láska a pokoj Boží.

Objednáte aj cez E-SHOP na www.vivit.sk v časti HISTORICKÁ LITERATÚRA

Cirkev v útlaku

Viola Fronková

V roku 2015 vyšla vo Vydavateľstve ViVit v Kežmarku kniha Pavla Uhorskai, *Cirkev v útlaku*, I. zväzok. Zachytáva obdobie útlaku cirkvi v čase ateistického socializmu; sú v nej zachytené životopisy bratov farárov, s nimi aj sestry farárky D. Bancíkovej, ktoré boli súdené a odsúdené do väzenia, ako vykonštruované protištátne skupiny. Za protištátne sa považovala najmä evanjelizačná a misijná činnosť, zameraná na deti a mládež. To bolo podľa komunistickej marx-leninskej ideológie proti budúcnosti štátu, ktorý budoval komunizmus. Viera v Pána Boha sa považovala za zastaralý prežitok, cirkev za nevedecký útvar, ktorý treba postupne zlikvidovať. Niektorí bratia farári i obyčajní veriaci hľadali, ako prežiť, uchrániť pred utrpením seba a najmä svoju rodinu. Vďaka Bohu, zostali mnohí verní a smelí vyznavači Pána Ježiša Krista – ani väzenie, prenasledovanie ich neodradili z úzkej cesty. S pomocou Božou

obstáli statočne pri vyšetrovaní, vo výkone trestu odňatia slobody, po návrate z väzenia, keď niekedy i po celé roky nemohli pokračovať v kňazskej službe, mali odňatý štátny súhlas, a pod.

V roku 2018 vyšiel II. zväzok knihy Pavel Uhorskai, *Cirkev v útlaku*. Je zameraný na životné útrapy, skúšky bratov farárov, ktorí boli súdení jednotlivito. Boľavé čítanie, ale povzbudivé až burcujúce, zamyslieť sa nad nami, nad našou cirkvou, osobne, v cirkevných zboroch: Ako máme my žiť, aby sme obstáli v skúškach našej doby?

Predstavenie II. zväzku sme si pripomenuli 3. marca tohto roku v Novom chráme na Legionárskej ulici Bratislave. Viaceré rodiny prenasledovaných bratov farárov si prevzali knihu z rúk brata farára M. Šefranka, i so stiskom ruky brata Matúša Heiseho, riaditeľa Nadácie luteránskeho dedičstva z USA, ktorý sám študuje dejiny prenasledovania

evanjelikov v Rusku z čias Stalina a podporil vydanie knihy.

Brat biskup Uhorskai pripravil rozsiahly materiál, z ktorého zostáva ešte dokončiť, dopracovať, do tlače pripraviť III. zväzok: životopisy bratov farárov jednotlivito súdených a utlačaných; pomery na Evanjelickej bohosloveckej fakulte v Bratislave po roku 1949, odsúdení a väznení študenti, vylúčení, vyhodení z fakulty študenti a profesori atď.

Viaceré senioráty alebo cirkevné zbory mali samostatné stretnutia a konferencie ku knihe *Cirkev v útlaku* hneď po vydaní I. zväzku. Veď je dôležité, aby mladší i starší bratia a sestry poznali, ako to bolo, kde vziať silu k znášaniu utrpenia pre Slovo Božie. Prednášky sú vítané aj študentmi na Evanjelickom gymnáziu v Lipovskom Mikuláši. O prednášku a predstavenie II. zväzku sa už prihlásili z Hontianskeho a Turčianskeho seniorátu; spomienkové Služby Božie by chceli pripraviť aj v Horných

Zeleniciach. Očakávame, že i ďalší prejavia záujem o dejiny našich verných, veď keď spočítame, boli evanjelickí kňazi v rokoch totality odsúdení do väzenia spolu na sto rokov!

Ako dobre, že kniha brata biskupa Pavla Uhorskai je tu, pre čitateľov. Podobne bude treba urobiť aj s rukopismi viacerých bratov farárov, ktorí v minulom režime napísali spomienky na dobu útlaku, ale vtedy sa to nemohlo uverejniť. S dôverou, že Pán Boh požehná aj tieto práce dokončiť, aby sa naplnilo Písmo: „Vaša práca nie je márna v Pánovi.“ (1K 15, 58)

Pán Boh mi prevelmi požehnal, lebo pri dokončení knihy *Cirkev v útlaku* pristali robiť náročnú prácu lektorov Ivan Trimaj, najmä ku trestnoprávnym otázkam, a s ním Ivan Elko, k cirkevným a teologickým otázkam. To bola pre neho výborná príprava, keď teraz nastúpil do úradu generálneho biskupa ECAV na Slovensku.

Zo zasadnutia generálneho presbyterstva

Dňa 8. februára sa vo Zvolene po prvý krát v roku 2019 konalo zasadnutie generálneho presbyterstva ECAV na Slovensku.

media@ecav.sk

Rokovanie začalo pobožnosťou brata generálneho biskupa na základe textu z Evanjelia podľa Matúša 25, 14–30 verš a zaspievaním piesní z Evanjelického spevníka č. 391 a 638.

Po schválení zápisnice z posledného zasadnutia sa prišlo ku kontrole plnenia uznesení. Dlhší čas presbyteri diskutovali hlavne o uznesení 81-5/2018 o mieste konania inštalácie predsedníctva ECAV a biskupa Západného dištriktu ECAV, ktoré Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Bratislava – Staré mesto nerespektoval. Presbyteri sa pozastavili nad takýmto konaním a prijali uznesenie, v ktorom vyjadrili nad tým svoje pohlutovanie a pohoršenie.

Následne si generálni presbyteri vypočuli informáciu o protokolárnom prevzatí úradu dňa 8. januára 2019 novým predsedníctvom ECAV. Nebolo ľahké nastúpiť do rozbehnutého vlaku, s bývalým generálnym biskupom odišlo z úradu viacerých pracovníkov. Chýbajú tak viacerí pracovníci, viaceré počítače boli odovzdané prázdne.

Rokovanie pokračovalo prijatím uznesenia, ktorým bol do funkcie administrátora zástupcu generálneho dozorca vymenovaný brat Lubomír Pankuch, dozorca Východného dištriktu ECAV. Po odsúhlasení členmi GP bol na rokovanie prizvaný brat Martin Kováč – archívár, ktorý informoval o stave Ústredného archívu ECAV za posledné roky. Z jeho slov vyplynulo, že Ústredný archív ECAV je dlhodobo personálne poddimenzovaný, a tak nemôže plniť všetky úlohy a povinnosti, ktoré mu vyplývajú z Archívneho poriadku a legislatívny SR. Ústredný archív nefiguruje v štruktúre GBÚ i napriek tomu, že sa to v Archívnom poriadku konštatuje. Informoval tiež o zlom fyzickom stave archívneho fondu ZD ECAV, o tom, že sa za posledných 30 rokov neuskutočnilo na GBÚ ani jedno vyradovacie konanie a nové písomnosti už niet kam ukladať. V súvislosti s týmto bodom boli prijaté viaceré uznesenia, ktoré pomenúvajú nevyhnutné kroky pri odstránení nedostatkov.

Rokovanie pokračovalo po obednej prestávke informáciou o organizačnom zabezpečení inštalácie predsedníctva ECAV a biskupa Západného dištriktu. Inštalácia má byť okrem iného aj signálom jednoty a spolupráce. O vykonanie aktu inštalácie generálneho biskupa brata Elko bol písomne a aj ústne požiadaný emeritný biskup brat Miloš Klátik, ktorý sa do termínu zasadnutia GP ešte nevyjadril. Na základe informácií

a diskusie generálne presbyterstvo schválilo aj predložený rozpočet inštalácie.

GP rokovalo o problematike spoločnosti Reformata, s. r. o. Brat Marián Damankoš, predseda Komisie na posúdenie hospodárenia spoločnosti Reformata, s. r. o., podal základné informácie o rokovaní komisie. Členovia komisie sa dohodli, že o práci komisie bude informovať iba predseda a podpredseda, po vzájomnej dohode. Informovať o celkových výsledkoch budú ako komisia schválená synodou po prijatí záverov na synode 2019. Generálne presbyterstvo zobralo informácie na vedomie, rovnako tak list brata Jaroslava Mlynára konateľa spoločnosti Reformata, s. r. o. k danej problematike, ale aj informáciu o krokoch, ktoré prijalo predsedníctvo ECAV v súvislosti so sprístupnením informácií pre komisiu.

GP vymenovalo nového zástupcu v ERC SR, ktorým sa stal generálny biskup Ivan Elko. Návrh novej organizačnej štruktúry GBÚ predstavil poverený riaditeľ, brat Martin Kováč, ktorý uviedol, že je snaha optimalizovať prácu na GBÚ, a preto sú navrhnuté určité vnútorné presuny. Znovu zaradený do organizačnej štruktúry GBÚ, a personálne posilnený, je Ústredný archív ECAV.

Rovnako predstavil materiál o zjednodušení štruktúry ECAV. Podľa jeho slov treba procesy zjednodušovať. Cieľom je urobiť aj územnú optimalizáciu cirkvi a lepšie rozložiť spoločné úlohy. Na najbližšiu Synodu môže byť pripravený a zozbieraný prvý súbor analytických dokumentov. Môže byť tiež predložený aj projekt, ktorý popíše východiskovú situáciu a proces zjednodušenia štruktúry cirkvi. Materiál ráta s tromi dištriktmi, tromi biskupskými úradmi, tromi biskupmi a malou kanceláriou ECAV. K predloženému materiálu na zjednodušenie štruktúry ECAV prebehla diskusia a odzneli viaceré pripomienky.

V súvislosti s týmto bodom rokovania sa spomínala aj problematika práce s vysokoškolskými v rámci univerzitných pastoračných centier. Legislatívnym krokom, finančným a organizačným veciam s tým spojenými sa rozhodli presbyteri venovať až na ďalšom svojom zasadnutí. Zmena organizačnej štruktúry GBÚ bola schválená. Rovnako generálne presbyterstvo schválilo návrh krokov pre prípravu materiálu „Projekt zjednodušenia štruktúry ECAV na Slovensku“ a poverilo Komisiu pre zjednodušenie štruktúry ECAV jeho spracovaním. Do komisie

pre zjednodušenie štruktúry ECAV boli vymenovaní: Mgr. Ivan Elko, Ing. Ján Brozman, Mgr. Slavomír Sabol, Ing. Lubomír Pankuch, Mgr. Ján Hroboň, Ing. Renáta Vinczeová, Mgr. Martin Kováč, Mgr. Ján Hruška, Ing. Martin Kováč, Mgr. Dušan Cina, Mgr. Zuzana Žilincíková.

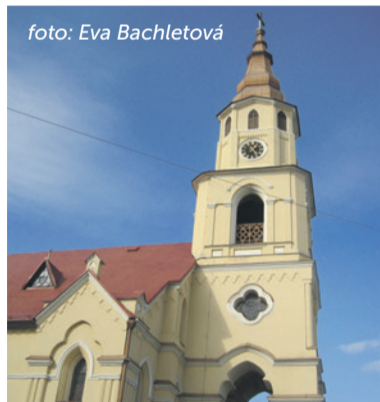

foto: Eva Bachletová

Po krátkej prestávke pokračovalo rokovanie podľa ďalších bodov schváleného programu. Presbyteri schválili štandardný vokátor generálnemu biskupovi a odmenu za vykonávanie funkcie generálnemu dozorcovi.

Diskutovalo sa aj o poškodenom múre Cintorína na Kozej bráne, ktorý je postavený na pozemku vo vlastníctve ECAV v Bratislave. Generálne presbyterstvo prijalo uznesenia, v ktorých vyjadrilo súhlas s návrhom, aby boli predmetné pozemky darované, po schválení Synodou ECAV na Slovensku, do podielového spoluvlastníctva nástupníckych cirkevných zborov po Cirkevnom zbore ECAV na Slovensku Bratislava rovnakým dielom. Vynaložené náklady na sanáciu staticky poškodeného múru budú potom spomínané nástupnícké cirkevné zbory znášať ako vlastné náklady a zabezpečia potrebnú obnovu a údržbu uvedeného múru a pozemkov. K trinástemu bodu rokovania, o prehodnotení štatútu biskupského kríža emeritných biskupov ECAV, sa rozvinula rozsiahla polemická diskusia, v ktorej odzneli rôzne názory. V diskusii padol návrh na zrušenie štatútu emeritného kríža a zrušenie udeľovania emeritných krížov. Generálne presbyterstvo prijalo uznesenie, aby sa o štatúte emeritných krížov rokovalo na nasledujúcich zasadnutiach, po zaujatí stanoviska vieroučného výboru, bohoslužobného výboru a pedagógov z fakulty.

Zároveň boli prijaté uznesenia, na základe ktorých nebolo bratom biskupom Klátikovi a Krivdovi udelené právo nosiť biskupský kríž.

Nasledovali ďalšie body programu. Generálne presbyterstvo odporučilo výboru Hoffnung für Osteuropa podporiť z prostriedkov HfO 2019 niektoré z projektov Spoločenstva evanjelickej mládeže. Z iných dotačných schém odporučilo podporiť projekty „Stretnutie farárskych rodín 2019“, „Misijné materiály – publikačná činnosť“ vo VD, „Školenie farárov a faráriek ZD“, „Festival chrámovej piesne pri spomienke na 100. výročie M.R. Štefánika“, ale aj opravu evanjelickej kostola vo Veľkých Levároch a obnovu strechy Nového kolégia. Generálne presbyterstvo vzalo na vedomie správu o činnosti GP ECAV za rok 2018, ktorú posunulo na rokovanie Synody, ako aj informáciu o celocirkevných oferačoch na rok 2018. Zároveň vyzýva tie cirkevné zbory, ktoré doposiaľ z rôznych dôvodov nezaslali výnos z vyhlásených ofier, aby tak urobili do 28. februára 2019.

Za miesto konania Synody 2019 bolo odsúhlasené mesto Prešov. Hovorilo sa tiež o možnosti stať sa subjektom, ktorý má oprávnenie pripomienkovať zákony, podobne ako sa o to pre Rímskokatolícku cirkev usiluje KBS. Generálne presbyterstvo prijalo ponuku stredoslovenského múzea podieľať sa na spoluorganizovaní konferencie o Karolovi Kuzmánym, na ktorú fond vzdelávania finančne prispeje.

Bolo tiež zaujaté stanovisko k Asociácii slobodných zborov. Generálne presbyterstvo sa distancuje od ich aktivít a konanie Asociácie považuje za nezlučiteľnú so záujmami ECAV. Súhlasí so stanoviskom predsedníctva ECAV publikovaným na stránke www.ecav.sk k aktuálnemu stavu v spoločnosti Transcius a. s. a ku konferencii „hluhoslepotá“ v cirkvi z stotožňuje sa aj so znením pastierskeho listu zboru biskupov ECAV zo dňa 17. 1. 2019. Z Generálneho hospodárskeho výboru boli z tohto dôvodu odvolaní členovia Jaroslav Mervart a Miroslav Klíma. Na ďalšie rokovanie generálneho presbyterstva bol pozvaný brat farár Ivan Mucha, aby sa osobne vyjadril ku kauze s ním spojenej, aby sa mohla doriešiť a uzavrieť.

Tým sa program rokovania generálneho presbyterstva vyčerpal. Stretnutie ukončili modlitbou brata farára L. Ďuračku a biskup ZD ECAV Ján Hroboň udelil Áronovské požehnanie.

Vízia ECAV 2020 + 5

Predsedníctvo ECAV na Slovensku

Predsedníctvo ECAV na Slovensku na zasadnutí generálneho presbyterstva, ktoré zasadalo začiatkom februára tohto roka vo Zvolene, prezentovalo zámer prípravy programových téz a formulácie vízie rozvoja a obnovy ECAV pre nasledujúce obdobie. Programové tézy prezentovalo aj na spoločnom zasadnutí predsedníctiev seniorátov, dištriktov a generálnej cirkvi, ktoré sa uskutočnilo 11. marca 2019 vo Zvolene. Predstavený programový dokument formuluje základné poslanstvo, víziu a programové tézy, ktoré budú určené na prerokovania na najbližšej synode v júni tohto roku. **Do 10. mája 2019 zbierame podnety a pripomienky k tomuto programovému dokumentu na emailovej adrese vizia@ecav.sk.** Pripomienky a podnety budú zapracované, po prerokovaní návrhu materiálu na synode bude materiál podrobnejšie rozpracovaný o konkrétne ciele, úlohy, formy práce a služby.

- ✓ Pravda
- ✓ Radosť
- ✓ Budúcnosť

Spoločenstvo ľudí, ktorí nasledujú Ježiša Krista, prinášajú úsmev, lásku, nádej a rešpekt, budujú otvorenú cirkev, v ktorej majú v dobrých vzťahoch svoje miesto silní aj slabí, zdraví aj zranení, aktívni aj tí, ktorí hľadajú.

Príklad. Chceme budovať cirkev, kde sú predstavitelia cirkevných zborov, seniorátov a dištriktov príkladom dobrých vzťahov bratsko-sesterskej lásky, dobroprajnosti, vzájomnej úcty, pokory, pokánia, odpustenia a horlivosti. Chceme dávať dôraz na obnovenie vzájomnej dôvery, ozdravenie vzťahov v cirkvi a jej vnútorného prostredia.

Smerom dovnútra. Čaká nás veľa spoločnej práce na poli revitalizácie cirkevných zborov. Túžime si navzájom pomáhať, aby počet členov a nasledovníkov Ježiša Krista v našich zboroch rástol. Chceme hľadať formy práce a služby, ktoré v sebe ponúajú potenciál na oslovenie pasívnych členov cirkevných zborov a ich rodinných príslušníkov. Reformácia je trvalým podnetom k reformám a k ozdravovaniu života cirkvi.

Generácie. Chceme, aby sa v našich cirkevných zboroch aktívne venovala pozornosť deťom, mládeži, strednej generácii a seniorom. Aby každá generácia mala v cirkvi svoje miesto a aby sa zároveň medzi nimi vytvárali mosty.

Sme tu pre druhých. Výzvy dnešnej doby berieme poctivo. Chceme hľadať cesty pre relevantnú komunikáciu evanjelia dnešnému človeku. Podporujeme evanjelizačné a misijné snaženie jednotlivcov, skupín a cirkevných zborov. Želáme si, aby práca, ktorá sa koná a rozvíja v cirkevných zboroch, bola požehnaním pre mestá, obce, regióny a komunity obyvateľov, kde cirkevné zbory pôsobia.

Štruktúra. Želáme si posilnenie základných COJ, ktorými sú dištrikty, senioráty a najmä cirkevné zbory, ktoré sú rozhodujúcim článkom

v budovaní cirkvi. Za dôležité považujeme zjednodušenie štruktúry cirkvi, ktorá zníži administratívnu záťaž COJ, umožní rovnomernejšie rozdelenie úloh, počtu cirkevných zborov a seniorátov v dištriktoch, či lepšie geografické rozdelenie dištriktov. Nadväzujú na uznesenie č. C3 Synody ECAV na Slovensku z roku 2010 chceme rozpracovať legislatívu na 3 dištrikty.

Vzdelávanie. Chceme naďalej rozvíjať vzdelávanie na všetkých stupňoch škôl. Viac sa angažovať na poli vzdelávania ordinovaných aj neordinovaných členov cirkvi. Podporovať duchovné a kultúrne aktivity. Chrániť kultúrne dedičstvo cirkevných zborov, vrátane písomného dedičstva, archívov a knižníc.

Diakonia. Veríme, že je dôležité slúžiť ľuďom v núdzi a v ťažkých životných situáciách, zastávať sa práv slabých a utláčaných a prichádzať k nim s evanjeliom a konkrétnou sociálnou pomocou.

Spravodlivosť. Potrebuje zodpovedné orgány, ktoré dokážu nestranné a objektívne rozhodovať vo veciach disciplinárnych a súdnych konaní. Cirkev, v ktorej sa napomínanie i postihovanie tých, ktorí sa previnili, bude diať v bratsko-sesterskej láske a rešpekte.

Médiá. Chceme budovať profesionálne, objektívne evanjelické médiá, rozvíjať pravdivú, kultivovanú diskusiu, rozvíjať a podporovať duchovnú a náboženskú literatúru. Používať vhodné moderné technológie.

Samostatnosť. Želáme si cirkev, ktorej služba nie je závislá od cudzích zdrojov, ale ktorej členovia ju ochotne podporujú a ktorá svoje finančné a majetkové zdroje spoľahlivo spravuje.

Životné prostredie. Zvyšovanie spoluzodpovednosti za ochranu životného prostredia, krajiny a jej prírodných zdrojov je súčasťou postoja našej viery.

Vaše pripomienky k tomuto návrhu programového dokumentu nám prosím zasielajte do 10. mája 2019 na emailovú adresu vizia@ecav.sk. Prítáme pripomienky od cirkevných zborov, seniorátov, dištriktov, našich cirkevných organizácií, spoločenstiev, členov cirkevných zborov a cirkvi.

Kam chceme ako cirkev kráčať?

Ondrej Kolárovský
riaditeľ projektu idea-list.sk, EVS

Príbeh

Počuli ste už o Nagalande? Väčšina asi nie. Kresťanstvo sem prišlo len pred necelými 150 rokmi. Z bývalých lovcov lebiek sú dnes horliví misionári. Výsledkom duchovného prebudenia v 50. a 70. rokoch 20. storočia bol záväzok miestnej cirkvi vyslať 10 000 misionárov na zahraničnú misiu. Tento cieľ nebol ešte dosiahnutý, ale niekoľko tisíc misionárov z Nagalandu pôsobí nielen v iných štátoch Indie, ale aj v Afrike, Hong Kongu, Nepále, Kambodži, Thajsku, Barme a inde. Taká je sila vízie.

Nagaland je jeden z najmenších štátov Indie, trikrát menší ako Slovensko, s necelými 2 miliónmi obyvateľov. Pozoruhodné je, že je to jeden z troch štátov indickej federácie (z 29), kde majú kresťania väčšinu. Približne 90% obyvateľov sa tu hlási ku kresťanstvu (kresťania v Indii tvoria len 2,3%). Život Nágov pritom nie je jednoduchý. Krajina je prevažne hornatá, po dlhom zápase si vydobili značnú mieru autonómie od indickej vlády. Cirkev nesená víziou má silu a vplyv bez ohľadu na vek, politické pomery či ekonomickú silu.

Problém

Stretol som sa však s názorom, že cirkev víziu nepotrebuje. Vraj je to niečo neduchovné, príliš telesné, príliš svetské, manažérske... Niektorí dokonca idú tak ďaleko, že prehlasujú, že vízia je niečo nebiblické, pretože tento pojem sa v Biblii nenachádza...

Všetci máme víziu

V našom každodennom živote sa väčšina z nás riadi nejakou víziou, často bez toho, aby sme si to uvedomovali alebo nejakú špeciálne definovali. Keď niekto ide stavať dom, prestanovovať sa, je to vyjadrením istej životnej vízie či sna. Keď človek povie: Raz by som chcel... nie je to vari vízia? Keď plánujeme letnú dovolenku... nie je to vari vízia? Keď vstupujeme do manželstva a keď vychovávame svoje deti, nerobíme to s víziou? Keď sa niekto teší na dôchodok, nie je to vari preto, že má víziu toho, čo potom bude robiť? Alebo opačne, ak sa niekto dôchodku obáva, nie je to preto, že nemá víziu pre toto obdobie svojho života?

A podobne aj v cirkvi. Keď stavíme alebo opravujeme kostol, vari nemáme pre to víziu? Vo svojom srdci „vidíme“, aké to bude, keď dielo dokončíme. Ak jestvuje pragmatická vízia pri veciach tohto sveta, prečo by nemala byť prítomná, keď premýšľame o večných veciach? Kresťan má víziu, ktorá presahuje hranice časnosti. Kým sme tu na zemi, stále máme k čomu vzhliadať, stále máme na čom pracovať.

Z teologických dní Spolku Martina Luthera 2019

Marcela Kmetová
tajomníčka pre zahraničie, ausland@ecav.sk

V dňoch 11. – 13. februára 2019 sa v Nemeckom mestečku Hofgeismar pri Kasseli konali teologické dni Spolku Martina Luthera (Martin-Luther-Bund). ECAV na Slovensku zastupovala tajomníčka pre zahraničie GBÚ Marcela Kmetová.

Témou teologických dní bolo „Používanie Písma (nie iba) v diaspore“. Počas troch dní mali účastníci možnosť spoznať štyri rozličné texty od M. Luthera, F. Melancthona a M. F. Illyricusa. Konferencia bola zameraná na spoločné čítanie teologických textov a vzájomnú výmenu názorov pod vedením odborného referenta.

Odborné prednášky ku tejto téme odzneli od prof. Dr. Rudolfa Kellera z Ansbachu, ktorý hovoril o rozvinutom Flaciovom umení výkladu. Prof. Dr. André Birmelé, profesor ekumenického inštitútu zo Straßburgu predstavil používanie Písma v diaspore pod vplyvom francúzskeho a latinského sveta a jeho aktuálne výzvy. Odznel aj krátky referát dr. Antona Tikhomirova zo St. Petersburgu, ktorý priblížil aj postrehy používania Písma v Rusku.

Večerný program obohatili Služby Božie s Večerou Pánovou, po ktorých nasledoval spoločný večer. Zástupcovia z diasporných cirkví predstavili jednotlivé zúčastnené cirkvi.

Viac ako 30 účastníkov zo strednej a východnej Európy sa zamýšľalo nad používaním Biblie nielen v diaspore, ktoré zodpovedá znovuoobjaveniu evanjelia Ježiša Krista skrze reformáciu.

Čo je vízia?

Vízia má potenciál ľudí inšpirovať a viesť smerom dopredu, smerom k tejto predstavenej budúcnosti. Vízia je niečo, čo vyjadruje naše túžby, a tak nás aj istým spôsobom definuje, ale zároveň aj nadchýňa, inšpiruje k tomu, aby sme sa pridali. Zjednodušene môžeme povedať, že je užitočné mať predstavu, kam smerujeme (vízia, poslanie, ciele), a na základe toho hľadáme cestu, ako sa tam dostať (stratégia, program, projekty, aktivity).

Prečo je vízia dôležitá?

Pokiaľ veci idú v živote dobre, tak sa vízia nemusí javiť ako niečo potrebné. Ak chýba vízia, chýba jasný smer. Časom prichádza k slovu neistota, zmätok, svojvôľa, znechutenie, neraz sa objavujú konflikty, súperenie, prípadne odchod tých, ktorí chcú žiť pre niečo viac ako len každodenný konzum. Ak je prítomnosť neutešená, (nová) vízia môže veci nakopnúť. Vízia môže pozdvihnúť sklesnuté hlavy, môže motivovať sklúčených, aby sa postavili a vykročili konkrétnym smerom.

Vízia a my

Slovo vízia znamená videnie. Pre kresťana hľadanie vízie je vlastne hľadaním a premýšľaním nad tým, k čomu ho volá Boh... Vízia môže byť aj preludom, či dokonca bludom, ale môže byť aj prorockým videním a pochopením vecí v širšej perspektíve. V cirkvi by sme mali hľadať a naplňovať, k čomu nás povoláva Boh. Poslanie, ktoré dal cirkvi Pán Ježiš, je nadčasové a večné. Ale jeho realizácia sa mení a vyvíja v priestore, čase a kultúre, kde cirkev pôsobí.

Čo ďalej?

Pýtajte sa ako cirkev, kladme si otázky v cirkevných zboroch: Čo jedinečné môžeme priniesť ako cirkev, zbor či rodina ľuďom, kde žijeme? Čo je náš prínos do tohto sveta? Čo by tu chýbalo, ak by sme tu neboli? Kto by si to všimol a prečo?

Už len týchto pár otázok nás vedie k tomu, aby sme vyšli spoza múrov svojho cirkevného geta, aby sme sa nesnažili byť len udržiavateľmi minulosti, ale pracovali v prítomnosti na budúcnosti, do ktorej nás povoláva Boh.

Pri tom všetkom premýšľaní je potrebná pokora a vedomie závislosti od Boha, ako píše Jakub: „Ak bude Pán chcieť, budeme žiť a vykonáme to alebo ono!“ (Jk 4, 15)

Zasadnutie Školského výboru ECAV na Slovensku v Bratislave

Daniela Veselá

tajomníčka pre školy a náboženskú výchovu, skoly@ecav.sk, foto: Eva Bachletová

Dňa 12. februára 2019 sa konalo pravidelné zasadnutie Školského výboru ECAV na Slovensku. Členovia Školského výboru sa stretli v priestoroch Generálneho biskupského úradu v Bratislave. Rokovanie školského výboru otvoril predseda Marián Damankoš. Na rokovaní privítal brata generálneho biskupa Ivana Elku, ktorý poslúžil prítomným úvodnou pobožnosťou.

Výbor pokračoval na svojom zasadnutí schváleným programom, kde nasledoval

bod diskusia s novým vedením ECAV o možnostiach spolupráce na nasledujúce obdobie. Brat biskup sa zaujímal o činnosť školského výboru a o jeho plány na tento rok. Predseda výboru priblížil doterajšiu prácu výboru v oblasti školstva a predstrel ďalšie plány a požiadavky na napredovanie práce výboru. V nasledujúcom bode členovia schválili Správu o činnosti za rok 2018 na synodu a pokračovali kontrolou úloh z GP a zo synody a tiež kontrolou plnenia Plánu

práce ŠV ECAV za rok 2018 a vyhodnotil semináre, ktoré sa v tomto roku uskutočnili. Výbor sa zaoberal prípravou plánu práce na rok 2019 a naplánoval ďalšie vzdelávania prostredníctvom seminárov. Brat Miroslav Čurlík informoval členov výboru o pokračovaní príprav na konštituovanie Asociácie evanjelických škôl. Najväčšia časť programu bola venovaná príprave a diskusii k 6. školskej konferencii, ktorá sa uskutočnila v dňoch 4.–5. apríla 2019 v hoteli Satel

v Poprade na tému „Kresťanské vzdelávanie v sekulárnom svete“.

Členovia Školského výboru ECAV na Slovensku na základe štatútu zvolili podpredsedu a tajomníka výboru. Zaoberali sa stavom písania a tlačenia učebníc a prípravou súťaží na kalendárny rok Duchovná pieseň, Biblická olympiáda, Trnovského Mikuláš, Športové hry evanjelických gymnázií a 4. ročníkom vedomostnej súťaže o reformácii. ♣

Jubilejná 30. konferencia Modlitebného spoločenstva ECAV

Luboslav Beňo

hospodár MoS ECAV

Naše Modlitebné spoločenstvo ECAV (MoS) na Slovensku ako pokračovateľ Modlitebného bratstva sa stretáva a modlí za prebudenie cirkvi a spoločnosti už 30 rokov. Na svojom pamätnom mieste v Liptovskom Hrádku, kde sa v r. 1990 konala aj prvá, zakladajúca konferencia, sa 22.–24. 3. zišlo 150 bratov a sestier z celého Slovenska, aby si toto milé jubileum pripomenuli.

Celá konferencia s hlavnou témou Kristus v nás a my v ňom bola založená na biblickom výroku Pána Ježiša: „Ja som vinny kmeň a vy ste ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť.“ J 15, 5

Počas troch dní citeľnej Božej prítomnosti a Jeho požehnaní mohli všetci prítomní hľadať a nachádzať odpovede na otázky o Božej prítomnosti v živote kresťana a svojom ponorení do Krista. Piatkový program otvoril úvodnou pobožnosťou na text J 15, 1–6a senior Liptovsko-oravského seniorátu Stanislav Grega. Potom v rokovacej časti spoločenstvo hodnotilo svoju činnosť a plánovalo svoje aktivity na aktuálny rok. Počas rokovania prebehli aj voľby výboru MoS na ďalšie dva roky. Vo večernej pobožnosti prítomných pozdravila domáca farárka Anna Belanji na základe biblického textu Sk 16, 16–34.

Druhý deň bol zameraný na prednášky a semináre. V ranej pobožnosti sa prihovril Daniel Hanko, farár z Dovalova (1M 18, 16–33). Ako prvý prednášajúci vystúpil generálny biskup ECAV Ivan Elko s prednáškou Zakorenení v Kristovi, vychádzal z hlavnej témy konferencie a aj jej základného biblického textu. V druhej prednáške o 30 rokoch Modlitebného spoločenstva, ako aj vzniku a existencii Modlitebného bratstva farárov ešte z roku 1936 hovorili Luboslav Beňo a Mikuláš Lipták, obaja členovia výboru MoS ECAV. Krátku víziu a predstavu do budúcnosti MoS predstavil vedúci MoS Stanislav Kocka.

Po obede sa prítomní rozdelili do dvoch modlitebných skupín, kde sa modlili spoločne za cirkev, svoje cirkevné zbory, ale aj za svoje osobné záležitosti. Popoludní nakrátko konferenciu navštívil aj generálny dozorca ECAV Ján Brozman. V seminári Neodpustenie = hriech svoj osobný pohľad na problém odpustenia, resp. jeho presného opaku ako zväzujúceho bremena človeka predstavila Janka Vatraľová, členka košického cirkevného zboru. V druhom seminári so silným svedectvom o svojom živote a ceste za Pánom Ježišom, ako aj o prežitej moci modlitby mohli účastníci konferencie počuť Juditu Varcholovú, tiež členku košického cirkevného zboru.

Vo večernom programe krátkou pobožnosťou najprv poslúžila Daniela Mikušová, farárka v Liptovskom Petri (Joel 1, 1–12), potom sa predstavila miestna hudobná skupina a zaznelo niekoľko milých pozdravov a vrúcnych modlitieb.

V nedeľu sa celé spoločenstvo stalo súčasťou zhromaždenia veriacich na bohoslužbách v hrádockom kostole. Liturgovali Ivan Elko, generálny biskup ECAV, Anna Belanji, domáca farárka, Stanislav Kocka, vedúci MoS ECAV, a Luboslav Beňo, bývalý vedúci MoS ECAV. Kázal brat biskup na texty 1K 14, 16–28 a Zjav 5, 6–8. Prítomní mohli počas Služieb Božích prijať aj sviatosť Večere Pánovej, program bohoslužieb vkusne doplnila aj hudobná skupina, účastníkov konferencie pozdravil zborový dozorca Ján Pavlík a za Modlitebné spoločenstvo zas pozdravil prítomných Stanislav Kocka, vedúci MoS.

Úprimné poďakovanie patrí domácemu cirkevnému zboru Liptovský Hrádok, ktorý svojou pohostinnosťou a starostlivosťou preukázal všetkým hosťom veľa lásky. ♣

Zo zasadnutia Školského výboru

Výbor pre cirkevnú hudbu a hymnológiu v službe ECAV na Slovensku

Janko Siroma

predseda VCHaH, foto: Eva Bachletová

„Ďakujte Hospodinovi! Vzájajte Jeho meno! Hlásajte Jeho skutky medzi národmi! Spievajte a hrajte Mu! Rozprávajte o všetkých Jeho divoch!“ (1Kron 16, 8–9)

Výbor pre cirkevnú hudbu a hymnológiu (VCHaH) s vďakou voči Pánu Bohu pokračuje vo svojej činnosti a aktívne sa zaujíma o hudobný život v ECAV na Slovensku. Členovia výboru chcú predovšetkým vysloviť veľké poďakovanie bývalej predsedníčke Kataríne Juríkovej za jej dlhoročné úsilie a službu vo výbore. Novozvoleným predsedom výboru sa stal Janko Siroma. Vo svojich radoch výbor privítal aj novú

členku Máriu Hroboňovú. Sme vďační Pánu Bohu za nové predsedníctvo ECAV a máme nádej, že spoločnými silami budeme zveľaďovať cirkevnú hudbu na Slovensku a vybudujeme silné základy, ktoré budú oporou pre ďalšie generácie obetavých hudobných pracovníkov na vinici Pánovej.

V tohtoročných plánoch a programoch VCHaH sú zaradené viaceré akcie a podujatia, ktoré bude výbor organizovať

a na ktorých sa bude podieľať. Pre spevokoly a dirigentov sa pripravuje Festival chrámovej piesne ZD ECAV, a to 12. októbra v Trnave. Plánovane sú aj kantorské a dirigentské kurzy, ktoré sa uskutočnia 10.–13. júla v Bratislave. Na týchto kurzoch okrem praktických vyučovacích hodín pri organe, prebiehajú aj teoretické prednášky z oblasti cirkevnej hudby a hymnológie. Okrem pravidelných celoslovenských kur-

zov v Bratislave, členovia výboru usporiadajú aj seniorálne kurzy, pri ktorých sa kladie dôraz na individuálne vyučovanie kantorov a dirigentov. Želáme si, aby cirkevná hudba v ECAV na Slovensku hlásala Jeho skutky medzi národmi a oslavovala Jeho meno vďačným srdcom a jasnou myslou. K tomu nech nám pomáha milostivý Hospodin. Halleluja! ♣

Zo zasadnutia VCHaH

Centrum histórie ECAV

Martin Miti Kováč
vedúci Ústredného archívu ECAV,
foto: archív autora

Pamäť je nevyhnutnou súčasťou našej existencie. Umožňuje nám udržiavať si poznanie, chráni nás pred opakovanými nebezpečenstvami, umožňuje nám učiť sa, veľkou mierou sa podieľa na vytváraní našej identity. Popri individuálnej pamäti sa často, hlavne v oblasti historiografie, hovorí o kolektívnej pamäti. Mohli by sme povedať, že je to akási databáza informácií, ktoré sa nazhromaždili fungovaním nejakého spoločenstva, v nejakom priestore a čase. Tieto informácie pomáhajú spoločenstvu pri vlastnej sebaidentifikácii, definujú do veľkej miery jeho identitu, chránia ho pred opakovanými chybami, poskytujú mu databázu skúseností predošlých generácií, na ktorých môže stavať. Tak spoločenstvo nemusí začínať stále odznovu a môže sa rýchlejšie a dynamickejšie

rozvíjať. Túto skutočnosť si ľudia uvedomujú už oddávna, o čom svedčí aj výrok: Historia est magistra vitae – História je učiteľkou života.

Rôzne typy informácií sa pre nestálosť ľudskej individuálnej pamäti oddávna rôznym spôsobom zaznamenávajú na rôzne typy nosičov. Úlohu strážiť a ochraňovať pamäťové nosiče, a teda i kolektívnu pamäť ako takú, majú za úlohu pamäťové inštitúcie. Starajú sa o to, aby informácie zostali zrozumiteľné čo najdlhšiu dobu. Nemenej dôležitá úloha je spracovávať pamäťové nosiče, a to takým spôsobom, aby mohli byť prístupné odbornej i širokej verejnosti, a tá z nich mohla čerpať životnú múdrosť.

Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku je spoločenstvom, ktoré má za sebou niekoľkostoročnú existenciu. V procese jej existencie a vývoja sa nazhromaždil určitý objem informácií, vytvorila sa pamäť ECAV, ktorá nám môže odpovedať na širokú škálu otázok súvisiacu s jej existenciou, vývojom, organizáciou, učením, pôsobením. Odpovede na tieto otázky nám prinášajú poznanie, ktoré nám pomáha pri budovaní individuálnej i kolektívnej identity evanjelika – evanjelikov, ale aj pri riešení aktuálnych problémov.

Môžeme tak vedieť, čo fungovalo, a čo nie. Okrem praktických otázok nám pamäť ECAV (a vôbec kresťanskej cirkvi) môže pomáhať pri budovaní a posilňovaní našej viery. Počas niekoľkých storočí sa aj v pamäti ECAV na Slovensku nazhromaždili tisíce svedectiev o živote s Bohom, obojstrannej dobročinnosti a pod. Tento druh informácií nám má byť na povzbudenie i výstrahu.

Novozvolené predsedníctvo ECAV sa rozhodlo ochraňovať pamäť ECAV a jej historicko-kultúrneho dedičstva zobrať veľmi vážne, o čom svedčia aj uznesenia z prvého tohoročného zasadnutia generálneho presbyterstva. Tie hovoria jasne, ochrane historicko-kultúrneho dedičstva sa stále nevenuje dostatočná pozornosť. Ubehlo pomaly tridsať rokov od pádu komunistického režimu a my nemáme reprezentatívne múzeum našej cirkvi, Ústredný archív ECAV si vzhľadom na nedostatočné personálne obsadenie nedokázal plniť svoje základné úlohy, archívne dokumenty v mnohých cirkevných zboroch – ako to ukazujú opakované kontroly – sa jednoducho stratili nevedno kam, neexistuje centrálna evidencia nášho historicko-kultúrneho dedičstva v jednotlivých COJ, väčšina archívnych fondov je

nespracovaná, čo sťažuje alebo úplne znemožňuje štúdium odbornej či laickej verejnosti, nie je dostatočne podchytená predarchívna starostlivosť a vo vyratúvaní nedostatkov by sme mohli pokračovať.

Spomínané problémy si vyžadujú komplexné riešenie, a preto si nové predsedníctvo osvojilo myšlienku vytvorenia Centra histórie ECAV. Ak Pán Boh dá, malo by vzniknúť moderné kultúrno-historické a osvetové centrum ECAV na Slovensku, ktoré by pozostávalo z troch pamäťových inštitúcií – existujúceho Ústredného archívu ECAV, Knížnice ECAV a Múzea ECAV. Poslaním Centra histórie ECAV má byť najmä zachránka a zhromažďovanie historicko-kultúrneho dedičstva ECAV, zabezpečenie jeho ochrany, ale aj jeho spracovávanie a sprístupňovanie odbornej i laickej verejnosti a tiež prezentácia dejín ECAV a vôbec ECAV, ako takej. Centrum by zároveň plnilo funkciu strediska ústrednej evidencie historicko-kultúrneho dedičstva ECAV, ako aj odbornej metodického centra v oblasti ochrany historicko-kultúrneho dedičstva ECAV a verím, že by sa stalo dobrou pomocou pre všetky COJ ECAV.

Je pred nami veľa práce. Tak nám Pán Boh pomáha.

Zachovať jednotu a pozvať ľudí do služby

Eva Bachletová
foto: Eva Bachletová

V priestoroch Generálneho biskupského úradu ECAV na Slovensku sa v utorok 29. januára 2019 uskutočnilo novoročné stretnutie novozvolených predstaviteľov ECAV na Slovensku s novinármi. Generálny biskup ECAV Ivan Elko, generálny dozorca ECAV Ján Brozman a biskup Západného dištriktu ECAV Ján Hroboň informovali zástupcov médií o programových aktivitách evanjelickej cirkvi na rok 2019. Stretnutie s novinármi viedol Martin Miti Kováč, poverený tajomník pre mediálnu komunikáciu, ktorý zástupcov médií a verejnosť zároveň pozval na inštaláciu nových biskupov a uvedenie do úradu generálneho dozorca.

Generálny biskup ECAV Ivan Elko sa vo svojom úvode príspevku vyjadril, že svoje pôsobenie vo funkcii generálneho biskupa vníma ako službu, prácu a poslanie, v ktorej sa nechce šetriť, ale práve naopak, chce pracovať naplno. Uviedol, že cirkev v roku 2019 čakajú tri dôležité udalosti. Prvou bude inštalácia novozvolených predstaviteľov cirkvi. Bol by rád, keby táto inštalácia bola výrazom jednoty, „... aby bola takým signálom, že napriek všetkému a navzdory všetkému sme jedným jediným spoločenstvom. To je pre nás veľmi dôležité.“

Ďalšou významnou udalosťou bude zasadnutie Synody ECAV na Slovensku. Generálny biskup Ivan Elko vyjadril svoje pranie, aby sa na synode čo najmenej politizovalo a čo najviac uvažovalo nad obsahovým, programovým smerovaním cirkvi. Dodal: „... my sa chceme venovať vecným problémom, nie politizovaniu, chceme uvažovať nad smerovaním cirkvi, nad novými obsahmi našej práce, našich aktivít, chceme ľudí burcovať do služby, nadchnúť ich, chceme im dávať akúsi novú nádej, novú víziu. Symbolom tohto všetkého by mala byť júnová synoda.“

Ako tretiu dôležitú udalosť, ktorú ECAV v roku 2019 čaká, generálny biskup Ivan Elko vyzdvihol ordináciu nových kaplánov. „Radi by sme znova akcentovali dve veci – pozvanie mladých ľudí k štúdiu na EBF UK a ochotu stať sa evanjelickým duchovným, a tá druhá vec je pozvanie všetkých do služby. Chceme stáť bok po boku, ordinovaní a neordinovaní... od tej najnižšej úrovne, od úrovne cirkevných zborov a tých našich malých spoločenstiev, ktoré sú v tých dedinkách a mestách, cez regióny, senioráty, dištrikty až po generálnu cirkev, chceme ľudí znova nadchnúť a pozvať, aby slúžili v mene Pána Ježiša Krista tým, čo dokážu, aby slúžili iným. A ordinácia by mala byť tou udalosťou, kde táto výzva mimoriadne intenzívne zaznie.“

V roku 2019 budú rezonovať v evanjelickej cirkvi viaceré výročia. Dňa 4. mája si pripomenieme 100 rokov od tragického úmrtia Milana Rastislava Štefánika. Generálny biskup Ivan Elko uviedol, že „ľudský profil M. R. Štefánika by mal byť pre nás výzvou, aby evanjelik ako človek, ale aj ako občan tu bol pre iných.“ Nemenej zaujímavé je 30. výročie Nežnej revolúcie a 70. výročie Piešťanskej farárskej konferencie. Piešťanský manifest, ktorý bol prijatý v roku 1949 ako reakcia na komunistickú mocou vydaný Zákon o hospodárskom zabezpečení cirkvi štátom, už vtedy naznačil, že nový totalitný režim chcel cirkev zničiť a nie chrániť. Svedčí o tom aj fakt, že niektorí farári, ktorí konferenciu organizovali a podpísali manifest boli väznení a prenasledovaní. „Pripomenutie si Piešťanskeho manifestu chceme použiť na výzvu k tomu, aby sa dnes cirkev snažila byť čo najmenej odkázaná na pomoc iných, aby tu cirkev nestála tak, akože vždy sa o mňa niekto postará, alebo štát, alebo zahraniční donori,“ povedal generálny biskup Elko, ktorý vidí ako dôležité učiť ľudí darovstvu a pripomínať im, že v minulosti sa evanjelici spoliehali len na vlastné zdroje a z nich dokázali vybudovať svoje chrámy a školy. Tretím dôležitým medzníkom bude aj pre evanjelickú cirkev spomienka na novembrovú udalosť z roku 1989. V tejto súvislosti by malo v cirkvi zaznieť, že „sloboda je úžasný dar a že sloboda vždy predstavuje akýsi čas Božej

pokračovanie na strane 10 >

#EVS2019

3. – 5. MÁJ

DIVADLO J. ZÁBORSKÉHO PREŠOV

KONFERENCIA.EVS.SK

SPOLOČENSTVO
PREDNÁŠKY
GENERÁCIE SPOLU

Viera je predovšetkým odovzdanie celého života Pánovi Ježišovi

Keď horúce slnečné lúče sústredíme do jedného bodu, je možné pomocou lupy urobiť diery do papiera, ale aj zapáliť oheň. V malom horúcom bode je totiž ukrytý veľký oheň.

Podobné to je aj s Ježišovými výrokmi začínajúcimi slovami: „Ja som.“ Zaznamenal ich evanjelista Ján (J 6,35; 8,12; 10,9,11; 11,25 – 26; 14,6; 15,5) a sú zhutnením evanjelia. Koncentrujú ho v jednej vete, ktorá je schopná zapáliť oheň viery. V týchto Ježišových výrokoch je všetko sfaby sústredené do horúceho bodu. Práve tak aj veľkonočné evanjelium o vzkriesení Pána Ježiša Krista z mŕtvych. „Ja som vzkriesenie a život“ (J 11, 25). Ježiš vraví, že On – vo svojej osobe – je vzkriesenie a život. Ono silné „Ja som“ je tu zduplované. Ježiš nie je iba príklad pre plnosť života, ale On ako Kristus – Pomazaný Boží – je život sám.

Keď hovorí: „Ja som“, to nie sú populistické reči mocných tohto sveta, tyranov a diktátorov, ktorí si podrobujú ľudí a utláčajú ich. V dejinách neraz vyžadovali od svojich poddaných, aby za nich v boji preliali krv, položili život. Naproti tomu Pán Ježiš dal svoju krv za všetkých. Nežiada smrť svojich nasledovníkov, ale ponúka im plný život.

Aktuálnosť Ježišových slov: „Ja som vzkriesenie a život, – kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď by umrel, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa,“ je neprekonateľná. Pán hovorí, že to, čo očakávajú ľudia až v budúcnosti, začína už dnes. Dnes vstupujú ľudia do „večného života“. Dnes musí ustúpiť moc smrti, ktorá nás delí od Boha. Dnes dostáva život úplne nový, hlbší zmysel. To, o čom sa dozvedáme z evanjelia o zmŕtvychvstani, sa točí v nových variáciách okolo tejto skutočnosti spásy.

Správy o vzkriesení sa nezhodujú sa vo všetkých podrobnostiach. Naozaj ide o veľké tajomstvo viery a zbožnosti (1Tim 3, 16). Príliš veľké, aby sme ho dokázali chápať. No predsa jedno je v svedectve evanjelistov celkom jasné: Ježiš žije. A my máme zodpovednosť za život svoj i ľudí okolo nás.

Na Veľkú noc sa udial div všetkých divov. Pán Boh prevratne zasiahol do dejín ľudstva a celého sveta. Vzkriesil svojho Syna z mŕtvych. Ako presne sa to stalo, nevieme. Bol pri tom len Boh. Nijaké kamery, žiadni reportéri – posolstvo o vzkriesení oznamuje anjel. A kto chce vedieť, čo je vzkriesenie, musí sa obrátiť na Ježiša. Vzkriesenie nie je mimo Neho, mimo Jeho osoby. Je späť s Ježišom.

Pripadá nám to príliš komplikované? – Každopádne je to oslobodzujúca pravda. Veď viera vo vzkriesenie nie je vierou v „technický postup“ – v to, ako sa vzkriesenie udialo –, ale viera v osobu Pána Ježiša Krista.

Máme Kristovo slovo, ktoré nás volá k životu. „Ja som vzkriesenie a život.“ On nás pozýva k viere. „Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď by umrel.“ Viera nie je iba súhlas so skutočnosťami, viera je predovšetkým odovzdanie celého života Pánovi Ježišovi Kristovi.

Viera je bytostná premena nášho života, ktorú nemožno ničím nahradiť. Ani pojem zbožnosť na jej vyjadrenie nepostačuje. Pod vierou, bytostnou premenou spôsobenou u veriaceho, sa mieňa viac. To, že Boh a Jeho ľudia sa stretnú. Skrze Ducha Svätého. Navždy, naveky.

Ani zomieranie a smrť nás neodlúčia od Boha, Jeho lásky. Mladí ľudia zanietené diskutovali o spôsobe zmŕtvychvstania. „Nechajte to!“ povedal im múdry muž. „Dôverujte Živému, On je predsa medzi vami – a to stačí.“

Ani my nezabudnime, že živý, vzkriesený Ježiš je medzi nami. A sľubuje nám: „Ja som vzkriesenie a život, – kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď by umrel, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa.“

Podľa zamyslenia Johanna Hansena pripravil
Maroš Šefranko

Veľká noc v RTVS

Jednotka, 19. apríl 2019, 10.00 hod.

Pašiové služby Božie na Veľký piatok z evanjelického kostola v Sabinove, káže biskup VD ECAV Slavomír Sabol

Rádio Regina, 19. apríl 2019, 15.00 hod.

Veľkopiatočné služby Božie z CZ ECAV Nitrianska Streda, káže námesný farár Martin Bobák

Dvojka, 19. apríl 2019, 19.35 hod.

Sviatočné slovo Ivana Elka, generálneho biskupa ECAV na Slovensku

Dvojka, 20. apríl 2019, 7.30 hod.

Veľkonočné evanjelium – Čím je Veľká noc veľkou? Zamyslenie nad utrpením, smrťou a vzkriesením Božieho Syna. Špeciálne vydanie magazínu Orientácie (repríza)

Kým je pre mňa Ježiš Kristus – Ten Ukrižovaný

Michal Hudák
evanjelický farár v. v.

Odpovedať „je pre mňa VŠETKÝM“, je málo. A vyrozprávať, kým a čím všetkým je, je celkom nemožné!

Apoštol Pavol nedokáže vo svojich listoch napísať dva odseky, aby Ho nespomenul a nestal sa hlavnou témou a výlučným obsahom jeho zvesti. Pritom stačí len pootvoriť epištoly Petra a Jána, i ostatných, a je očividné, že Pavol ani zďaleka nestihol povedať o ňom všetko! A ani Mojžiš, proroci, žalmisti, ba ani evanjeliá. Pritom azda je dovolené chápať prvé tri verše z Listu Židom tak, že Ježiš Kristus je posledným slovom nášho nebeského Otca k nám ľuďom a svetu a okrem a mimo Neho nemá ani nechce, nám nič iné povedať! Boží odkaz je nadmieru zhrnutý do višiacoho, utýraného i umierajúceho Krista na golgotskom kríži!

Ježiš Kristus na kríži je zrkadlom veľkosti, hĺbky a hrôzy ľudského hriechu! Môjho hriechu! Ak Pavol napísal, že je prvým medzi hriešnikmi, ja musím napísať, vyznať, že som bežal s ním „mŕtvy závod“ a delím sa s ním o prvenstvo, a ktovie, či som ho aj nepredbehol.

Ježiš Kristus na golgotskom kríži odkrýva i svätosť a prítomnosť Božiu vo vzťahu k môjmu hriechu. Môj hriech nie je „kozmetická“ chybička mojej bytosti, čo nestojí za reč, nie je „normálna“, bežná ľudská slabosť, ale hrubý vzor voči Tvorcovi a Darcovi života, odpor najodpornejší voči Jeho zámerom s ľudským pokolením, zasluhujúci opustenosť a zavrhnutie Bohom časne i večne v mukách nepredstaviteľných. Okrem smrti večnej a zatratenia nemá inej odmeny.

Zároveň je však Ježiš Kristus – Ten Ukrižovaný na Golgote – i obrazom všetko prevyšujúcej lásky, ktorou sám Boh vo svojom Synovi preberá kľatbu a trest môjho hriechu na seba! A v prekľatí, bolestiach, opustenosti, zhanobení a smrti svojho Syna Boh udeľuje mi milosť, odpúšťa, privíňa ma do

náručia a dáva nové bytie, ak rozoznávam túto lásku, ak jej verím, dôverujem, a ak som ochotný, pripravený umrieť hriechu s Kristom. Tu každé ľudské „áno“, najmä to moje, je dielom predivného Božieho milosrdenstva. Nie môjho „nájdania Boha“, ale úpenlivého prihovárania sa samého Ducha Svätého za mňa sotva toho hodného.

Udialo sa to už pri mojom krste. Pri ňom ma priniesli moji rodičia a krstní rodičia, tak ako tí štyria toho porazeného, k Pánovi Ježišovi, a keď Pán Ježiš videl ich vieru – možno jasnejšie, milosrdnejšie, než sami mohli tušiť –, bol som pochovaný do Jeho smrti, odpustil mi hriechy, a stal som sa natrvalo Božím dieťaťom. Aby som tak, ako Ukrižovaný, aj ja premochol s Ním smrť, satana, peklo, a znovu sa narodil pre život nový, pre život s Bohom. Nie preto, že mal a má o mňa „záujem“, ale preto, lebo ma miluje a očakáva, že na Jeho lásku odpoviem svojou láskou. Že budem veriť a budem sa toho vo viere držať, že na Jeho lásku smiem odpovedať svojou láskou.

Ukrižovaný Pán Ježiš Kristus ma volá, posväčuje, posilňuje k tomu, aby som nebol „poslednou stanicou“, konečným príjemcom Jeho lásky, ale aby som ju aj odzrkadľoval a hlavne podával ďalej všetkým okolo seba. Toto žiť nie „musím“, ale „smiem“. Napriek všetkej svojej slabosti, hriechom a pokušeniam, čomu neodolávam vždy tak, ako by som mal, a za čo Ho denne prosím o Jeho odpustenie.

Verím, že ma drží za ruku, dvíha rukami, vtedy pribitými na kríž, a milostivo vedie i dovedie tam, kde Ho uvidím tvárou v tvár a uvedie na miesto, ktoré aj mne nehodnému pripravil.

Kým je pre mňa Kristus

Ivan Havassy
kaplán CZ ECAV Bardejov

Otázka „kým je pre mňa Kristus“ je veľmi jednoduchá. No odpoveď na ňu môže byť aj ľahká a zároveň aj veľmi ťažká a zdĺhavá. Mohol by som začať s klasickými kresťanskými klišé odpoveďami, ktoré každý správny veriaci už pozná naspamäť: Je mojím Spasiteľom. Žil dokonale život a trpel neskutočnú bolesť pre mňa a moje hriechy. Zomrel, pretože ma miluje, a teraz vďaka tomu môžem byť navždy s Ním. Milujem Ho a chcem Mu slúžiť, lebo mám to privilégium. Je pre mňa všetkým.

Ale je to tak? V poslednej dobe sa často pozerám na také vety cez prsty, analyticky, kriticky. Nie preto, že by som s nimi nesúhlasil, práve naopak. Sú to silné slová. No teraz už tak zaužívané, že sami nepočujeme, čo nimi hovoríme. Odrecitujeme ich ako básničku, čo nás naučili v škôlke. Občas si ich pre svoj lepší pocit zopakujeme. Možno k nim pridáme nejakú polovičnú večernú modlitbičku a potom amen, dobrú noc, všetko je dobre vo svete. Alebo nie?

Neviem ako iní, ale ja som tie slová zvykol brať vážne. Zvykol som vidieť za nimi skutočný význam. No potom prišiel život a pochybnosti a všetko, čo ma ťahalo dolu. A zrazu namiesto toho, aby som si tie veci hovoril ako útechu, počul som ich z každej strany ako každodennú frázu.

„Neboj sa, bude lepšie, Ježiš Ťa miluje...“
Ale boli to slová prázdne, bez kostry, keď sa mi ich pokúšali hovoriť ľudia, ktorí to už sami vnímali len ako hovorovú reč. Ježiš bol pre nich prázdny, ďaleký, neosobný a pre mňa začínal byť tiež.

Zabúdal som to, čo som sa celé roky učil. Zabúdal som pravdy, ktoré som poznal z Božieho slova, aj vďaka ľuďom, ale hlavne kvôli vlastným osobným skúsenostiam. Zabúdal som na situácie, v ktorých som si vravel: toto vyrieši iba zázrak, a na ktoré Pán Boh aj odpovedal zázrakmi. Niekedy až takými, že som doslova skončil na kolenách v úžase. Niekedy so slzami na lícach, ale aj s úsmevom na tvári.

Pán Ježiš bol ten, čo ma držal v každom momente, keď som mal pocit, že bol celý svet proti mne. Bol ten, čo mi dvíhal hlavu, keď bola sklonená v hanbe, a ktorý mi šepkal slová

pravdy. Vrazil mi, že môžem plakať, a že môžem smútiť a počas toho ma ticho objímal, pretože chápal, že niekedy sa bolesť nedá vyjadriť slovami. Občas ma karhal, ale nikdy bez jeho nepochopiteľnej lásky. Niekedy musel dovoliť bolesť v mojom živote, aby som pochopil, že ja život nevládnem sám. Nebol som stvorený na to, aby som svoj život žil odporený od Jeho sily a od Neho. Často som spravil hlúposti. Vtedy ma len ticho otočil a nasmeroval opäť správnym smerom, bez toho aby som si vedel predstaviť, aký trest za to musel vytrpieť namiesto mňa. Nikdy ma nedržel, nikdy mi neprikazoval, aby som Mu ostal verný, s podmienkou, že ma prestane ľúbiť ak nespravím, čo povie. Niekedy som Jeho hlas nepočul, ale nie preto, že ma opustil alebo pretože bol mŕtvy, či neprítomný. Bol so mnou. Nikdy ku mne neprestal hovoriť. Ja som Ho len prestal počúvať. A občas len ticho hovoril, že odpoveď mám priamo pred očami, keď sa prestanem báť a len pozriem.

Veril som mnohokrát klamstvám, ktoré ma stiahli na zem. On mi ukázal svetlo v tme. Nevidel som nádej. On mi ju zasa vliat do duše. Necítil som radosť, ale uistil ma, že je to v poriadku, pretože radosť nie je o pocitoch.

Radosť je vďačnosť aj počas ťažkých časov, nech sa cítim akokoľvek. Radosť je dôvera. Radosť je to, že keď v tichu svojej izby dvíham ruky k Nemu, nejde o znak nábožnosti, ale o prejav dieťaťa, ktoré si uvedomuje, ako veľmi potrebuje pomoc.

Takže, nie je to fráza, nie je to zveličenie, nie je to vtip, alebo klamstvo, aj keď to vnímam, ale aj vtedy keď nie. Ježiš je mi všetkým!

pokračovanie zo strany 8 >

milosti a šancu pre cirkev, aby slúžila, a my tú šancu nechceme nijakým spôsobom premárniť,“ uzavrel generálny biskup.

Ján Brozman, generálny dozorca ECAV, vyzdvihol prácu evanjelického školstva, spoločenstiev, občianskych združení, Spoločenstva evanjelickej mládeže, Evanjelickej diakonie a jej stredísk, ktoré pracujú v cirkvi veľmi pozhnane, evanjelizačne, misijne a prakticky. Generálny dozorca je predsedom výboru Evanjelizačného strediska a upozornil na každoročnú konferenciu, na ktorej sa zúčastňuje 500 – 600 bratov a sestier, „... je to požehnaný, veľmi dobrý, zdravý čas, aby sme ľuďom odovzdávali posolstvo evanjelia.“ V roku 2019 sa bude konať konferencia EVS v Prešove. Pripomenul aktivity Východného dištriktu, a to Dištriktuálne dni a Misijné dni. Ján Brozman, ktorý pôsobil 12 rokov ako dozorca VD ECAV a v súčasnosti je aj dozorcem CZ ECAV Obišovce zdôraznil, že v ECAV na Slovensku našiel živého Krista a jeho túžbou bolo a je, aby ho nachádzali aj ďalší práve v evanjelickej cirkvi. Aj časopis Evanjelický východ je pre neho symbolom ponuky cesty človeka – východu za Kristom.

Biskup Západného dištriktu Ján Hroboň je vo svojom úrade už vyše 100 dní a jeho predchádzajúce kňazské pôsobenie bolo motiváciou k tomu, aby to, čo sa naučil, odovzdal širšiemu spoločenstvu v evanjelickej cirkvi. Zároveň uviedol, že s bratom generálnym biskupom Ivanom Elko a bratom generálnym dozorcem Jánom Brozmannom ho spája spoločný pohľad na uplynulé obdobie života evanjelickej cirkvi. „Vnímame situáciu v cirkvi ako polarizovanú, je to určite obraz aj našej spoločnosti, lebo žijeme v spoločnosti, ktorá je rozdelená, polarizovaná. Tá situácia sa premieta samozrejme aj do cirkvi, lebo cirkev sú tiež ľudia, nie je to žiadne ideálne spoločenstvo. A práve preto takou najsilnejšou pohnútkou, myslím zásadným bodom nášho programu, s ktorým vstupujeme do tejto služby biskupov a dozorcov sú vzťahy. Dávať ľuďom dohromady, zjednocovať, byť takým mostom, byť tými, ktorí vytvárajú porozumenie.“ Aj z tohto dôvodu sa tento rok uskutoční Dištriktuálny deň Západného dištriktu, a to 2. júna v Banskej Bystrici.

Ján Hroboň, biskup ZD ECAV považuje za dôležité otvorenú a korektnú spoluprácu s predstaviteľmi Slovenskej republiky. Cirkev chce byť aktívnym partnerom vo všetkých záležitostiach, ktoré sa týkajú našej spoločnosti. „Aj v súvislosti s prebiehajúcim procesom výberu ústavných sudcov chceme ukazovať na to, o čom je pravda, právo a spravodlivosť. Chceme nekompromisne pomenovávať veci, ktoré sa týkajú korupcie v našej spoločnosti.“ Zároveň chce cirkev ponúknuť spoločnosti pozitívne príklady pre školstvo či zdravotníctvo z oblastí, ktoré sú v ECAV dobre rozvinuté aj zo služby diakonie. Biskup Ján Hroboň zdôraznil, že cirkev nechce byť len lojálnym článkom diania v tejto spoločnosti, ale aby jasne zaznel jej hlas tam, kde je to potrebné.

Generálny biskup Ivan Elko sa v prvých týždňoch vo svojom úrade stretáva s predstaviteľmi výborov, sekcií, skupín. Je presvedčený, že poslaním cirkvi je vytvoriť slobodný a tvorivý rámec k ich práci a podporiť ich. V kontexte ekumenickej spolupráce považuje za dôležité, aby ECAV na Slovensku bola spoľahlivým a úprimným partnerom, tak v Ekumenickej rade cirkví v SR, ako aj v spolupráci s Konferenciou biskupov Slovenska.

Zástupcov médií zaujímali udalosti spojené s vydaním Pastierskeho listu Zboru biskupov ECAV a vznikom Asociácie slobodných zborov ECAV (ďalej asociácia). Biskup Ján Hroboň uviedol, že v Pastierskom liste sa snažili vyjadriť zásadné stanovisko a to, že „volby boli legitímne, že prebehli regulárne, a že so vznikom tejto asociácie nesúhlasíme, a chceme aj týmto spôsobom dať za tým bodku.“ Generálny biskup Ivan Elko vyjadril obavy z rozštiepenia cirkvi, keďže hlavným motívom asociácie ako občianskeho združenia – združujúceho cirkevné zbory, sú nové voľby. Generálny biskup Ivan Elko považuje za dôležité udržať jednotu cirkvi. Upozornil na výrok apoštola Pavla o slobode, ktorý sa stal aj nosným biblickým textom pastierskeho listu a dodal, že „...sloboda má jednu jedinú hranicu, v slobode si naše – Pavel píše – telo, ale je to pre neho to antické biblické synonymum pre človekovo JA – že človekovo ja, si nikdy nesmie oslobodiť právo nejednať v láske a rozbiť jednotu. To Pavel hovorí, že je jediné tabu, ktorého sa sloboda človeka nesmie týkať.“

Prezident SR Andrej Kiska navštívil košeckú diakoniou

Anna Kušnírová
predsedkyňa SR SED

Hlava štátu, prezident Slovenskej republiky Andrej Kiska so sprievodom, navštívil v rámci svojho pracovného programu vo štvrtok 14. marca 2019 llavský okres, kde sa stretol s predstaviteľmi samospráv z regiónu. V popoludňajších hodinách zavítal aj do Strediska Evanjelickej DIAKONIE v Košeci, v ktorom sa uskutočnilo milé stretnutie s jeho obyvateľmi a personálom.

Pred budovou strediska bol vzácny hosť privítaný chlebom a soľou, ako aj kyticou kvetov vedením SED v osobách: správcu Lubomíra Marcina, riaditeľa Marcela Breče a vrchnej sestry Anny Kušnírovej. Nechýbal ani starosta obce Košeca Radomír Brtáň. Nasledoval presun do kaplnky, kde vzácného hosta už netreživo očakávali obyvatelia a personál. Duchovný správca Lubomír Marcina na úvod tohto stretnutia pána prezidenta Andreja Kisku so sprievodom privítal slovami nábožnej piesne: Ó Pane drahý. Pán prezident vyjadril radosť, že mohol prísť do tohto Účelového zariadenia Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku, kde sa na profesionálnej úrovni a s úžasným ľudským prístupom koná praktická kresťanská služba lásky – DIAKONIA. Vo svojom pozdravnom príhovore poďakoval vedeniu a personálu za vysoko humánnu a obetavú službu pri každodennom zabezpečovaní chodu zariadenia. Obyvateľom vzdal poctu za ich pracovité ruky, šediny a vybudovanie tejto krajiny slovami: „Vynasnažíme sa spraviť všetko pre to, aby jeseň vášho života bola v takýchto obetavých rukách a opatere, ako som sa presvedčil aj tu počas mojej návštevy. Aby tí, ktorí sa o vás starajú a poskytujú túto prepotrebnú sociálnu službu, mnoho ráz ťažko zdravotne postihnutým a chorým, ju konali zodpovedne, s veľkým nasadením a predovšetkým s láskou.“ Za povzbudivé slová plné uznania sa napokon pánovi prezidentovi poďakovala naša obyvateľka Jarmila Smetanová, rodáčka z Trenčína. Nasledovala prehliadka zariadenia a odovzdanie suvenírov, ktoré pre neho zhotovili klienti.

V jedálni zariadenia potom nasledovalo krátke agapé s vedením, personálom, ako aj so starostom obce, kde pán prezident opäť vyjadril veľké uznanie všetkým, ktorí toto ukázkové sociálne zariadenie nielen vybudovali, ale aj s veľkým nasadením a láskou konajú na tomto mieste službu našim seniorom. Napokon všetkým zaželal veľa síl a úspechov pri každodennom naplnení kresťanskej služby lásky – DIAKONIE. Zápisom do Pamätnej knihy obce Košeca sa tak zaradil k jej významným návštevám.

Stredisko Evanjelickej Diakonie Košeca je najväčším Účelovým zariadením ECAV na Slovensku v sieti Evanjelickej DIAKONIE. Je poskytovateľom sociálnych služieb v zmysle zákona o sociálnych službách 448/2008 Z. z. s celoročným pobytom v Zariadení pre seniorov a v Zariadení opatrovateľskej služby s kapacitou 70 lôžok a 45 zamestnancami a mnohými dobrovoľníkmi. Za 16 rokov činnosti poskytlo sociálne služby 580 klientom k ich plnej spokojnosti, o čom svedčí množstvo ďakovných listov a uznaní nielen od jednotlivcov, ale aj od spolupracujúcich inštitúcií z domova a zo zahraničia, dokonca aj spoza oceánu. Želáme Stredisku Evanjelickej DIAKONIE Košeca, aby aj do budúcnosti konalo svoje vznešené poslanie a službu v zmysle biblických slov:

„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ Matúš 25, 40

Ekumenická rada cirkví má nové vedenie

Nata Hovorková
poverená zastupovaním gen. tajomníka ERC v SR
foto: ERC v SR

Za predsedu ERC v SR bol 27. 3. 2019 zvolený generálny biskup Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Ivan Elko a za podpredsedu podpredseda Rady Bratskej jednoty baptistov v SR Ján Szöllös.

V priestoroch Evanjelickej cirkvi metodistickej na Panenskej ulici v Bratislave sa 27. marca 2019 konalo 14. valné zhromaždenie Ekumenickej rady cirkví v SR, ktoré sa koná každé dva roky.

Valné zhromaždenie Ekumenickej rady cirkví v SR (ERC v SR) viedol emeritný generálny biskup ECAV na Slovensku Miloš Klátik, predseda ERC v SR, spolu s podpredsedom ERC v SR László Fazekasom, biskupom Reformovanej kresťanskej cirkvi v SR. Rokovanie zahájil predseda ERC v SR Miloš Klátik prečítaním z Písma svätého zo Žalmu 25, 15 – 16; a 34, 16 – 23 a modlitbou vyprosiv Božie požehnanie podpredseda ERC v SR László Fazekas.

Súčasťou tohto stretnutia bola aj prednáška Daniely Veselej, tajomníčky pre školy a náboženskú výchovu z Generálneho biskupského úradu ECAV, na tému „Evanjelické školstvo po Nežnej revolúcii“.

Jedným z bodov programu VZ bola správa o činnosti a hospodárení ERC v SR, ktorú vypracovali pracovníci kancelárie ERC v SR. Ďalším bodom programu boli voľby predsedníctva a členov revíznej komisie ERC v SR. Kandidáti do predsedníctva v krátkosti predstavili svoju víziu ďalšieho smerovania ERC v SR. Za predsedu ERC v SR bol zvolený generálny biskup Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Ivan Elko a za podpredsedu podpredseda Rady Bratskej jednoty baptistov v SR Ján Szöllös. Do revíznej komisie boli zvolení Marta Stašiniaková z Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku, Juraj Klementovič z Cirkvi bratskej v SR a Barbora Antalíková Bratskej jednoty baptistov v SR. Valné zhromaždenie taktiež prijalo doplnenie štatútu ERC v SR.

Na VZ sa zúčastnili zástupcovia 6 cirkví s riadnym členstvom v ERC v SR (2 delegáti) a zástupcovia pozorovateľských cirkví (1 delegát), členovia jednotlivých komisií ERC v SR i zástupcovia spolupracujúcich ekumenických organizácií, ktorí mali možnosť v krátkosti predstaviť svoju činnosť. Na VZ boli prítomní aj pracovníci Ekumenickej rady cirkví v SR a zástupcovia Evanjelickej diakonie. Pozvanie prijal aj riaditeľ Cirkevného odboru Ministerstva kultúry SR JUDr. Ján Juran. Valné zhromaždenie ERC v SR bolo ukončené spoločnou modlitbou.

Ekumenická rada cirkví v Slovenskej republike je spoločenstvo cirkví, ktoré vyznávajú Pána Ježiša Krista ako Spasiteľa a Hlavu Cirkvi. Svoj spoločný vieroučný základ vidia v Písme svätom a ekumenických vyznaniach (Apoštolskom, Nicejskom a Athanáziovom). Svojou činnosťou sa snažia spoločne i jednotlivo osláviť vo svete Boha Otca, Syna i Duchu Svätého.

ERCSR má dve základné poslanie – vnútorné a vonkajšie. Vnútorným poslaním je prekonávanie rozdielov a posilňovanie jednoty kresťanstva skvalitňovaním spolupráce medzi cirkvami i v jednotlivých cirkvách. Vonkajším poslaním je prehĺbenie pôsobenia cirkví v občianskej spoločnosti s cieľom upevniť morálny profil spoločnosti, podporiť demokraciu v krajine a pomáhať pri hľadaní duchovnej orientácie a riešení krízových situácií.

Hostia z Nemecka na návšteve v Seredi

Predsediť CZ ECAV Trnava, foto: archív CZ ECAV Trnava

V sobotu 2. marca 2019 navštívili Sered' (dcérocirkvev CZ ECAV Trnava) predstavitelia evanjelickej organizácie Gustav Adolf Werk z Nemecka. GAW pomáha menšinovým evanjelickým cirkvám v rôznych krajinách sveta a prispela svojím darom 15 000 € aj na stavbu nového evanjelického kostola v Seredi. Spreádzali ich študenti teológie z viacerých teologických fakúlt v Nemecku.

Účastníkov návštevy pod vedením generálneho tajomníka GAW Dr. Enno Haaksa privítala sestra zástupkyňa zborového dozorcú Emília Váľkyová. V sprievode brata námestného farrára Kristiana Kosteckého, zborového dozorcú

Jozefa Grexu a zborového kurátora Jána Mikulánka najprv navštívili miesto novostavby, kde sa dozvedeli konkrétne informácie o doterajšom priebehu stavby a časovom pláne jej dokončenia. Po prehliadke stavby zavítali aj do súčasnej bohoslužobnej miestnosti v Dome kultúry. Tu vzniklo milé medzinárodné bratsko-sesterské spoločenstvo, v ktorom sme diskutovali o rôznych otázkach života našich cirkví a odpovedali na otázky hostí, zakončené spoločnou modlitbou Pánovou v slovenskom aj nemeckom jazyku. Na záver stretnutia nám hostia odovzdali pamätnú tabuľku s pripomenkou na ich finančný dar, ktorá bude umiestnená v interiéri kostola. ☺

ECAV na Slovensku vyslala do Policajného zboru ďalšieho duchovného

Ústredie ekumenickej pastoračnej služby v OS SR a OZ SR

Rady Policajného zboru SR rozšíri ďalší duchovný Ekumenickej pastoračnej služby (EPS). V aule Evanjelickej bohosloveckej fakulty UK bol 20. februára generálnym biskupom ECAV Ivanom Elkom slávnostne uvedení do duchovnej služby v ozbrojených zboroch evanjelický farár npor. Milan Bartko.

Pri tejto príležitosti ho prišli pozdraviť predstavitelia a kolegovia z Ústredia EPS OS SR a OZ SR a rezortných úradov EPS, ako aj ďalší vysokí predstavitelia dotknutých inštitúcií či vedúci funkcionári z rezortu vnútra. Inštaláciu bohoslužbu uviedol riaditeľ Úradu EPS MV SR pplk. Milan Petruľa a po úvodnej liturgii sa k vysielanému kňazovi prihovril generálny biskup na základe slov biblickej postavy – Jána Krstiteľa.

Tento dávny prorok, ktorý pôsobil v Judei ešte pred verejným vystúpením Ježiša Krista, kázal krst pokánia. Vojakom dal radu, ktorá má svoje nadčasové etické opodstatnenie: „Nikoho nevydierajte, ani neudávajte, ale prístávajte na svojom žolde.“ Generálny biskup postavil tento princíp „ne-sebastrednosti“

a potierania svojho ega do pozornosti novému duchovnému pracovníkovi, aby bol v láskavom duchu morálnym príkladom a „robil tak cestu“ novej dobe, v ktorej, tak veríme, sa národ opäť vráti k väčšej dôvere k ozbrojeným zložkám nášho štátu.

Potom nového duchovného po predpísanom slube oficiálne vyhlásil za duchovného EPS a generálny duchovný plk. Marian Bodolľo mu odovzdal dekrét o menovaní do radov duchovných Ústredia EPS v OS SR a OZ SR. Policajného duchovného po pozdravení jeho novým nadriadeným pplk. Milanom Petruľom oslovila aj rektorka Akadémie Policajného Lucia Kurilovská a k slávnostnému auditóriu sa prihovril tiež dekan Evanjelickej bohosloveckej fakulty UK Milan Jurík.

Po slávnostnej bohoslužbe mali účastníci možnosť zotrvať v priateľských rozhovoroch počas pohostenia pri bohato prestretom stole. ☺

Dištriktuálny deň

Ján Hroboň
biskup ZD ECAV

Milé sestry a milí bratia v oltárnej službe, srdečne vás pozývame na Dištriktuálny deň, ktorý sa uskutoční dňa 2.6.2019 v Banskej Bystrici. Pozvite, prosím, aj svojich bratov a sestry zo zborov na toto spoločné podujatie.

Začne Službami Božími o 10.00 hod. Po ich skončení bude obedná prestávka. Popoludní o 14.00 hod. program pokračuje svedectvami, hudbou, prednáškou a sprievodnými podujatiami. Pre deti bude prichystaná besiedka. Chceme spoločne prežiť požehnaný čas, ktorý bude v znamení témy: Nový život.

Na našom webe čoskoro nájdete prihlasovací formulár, pre každý seniorát osobitný. Prosíme sestry seniorky a bratov seniorov, aby zistili počet záujemcov a aby konečný počet poslali do 6. 5. 2019 mailom na tajomnik@gmail.com. Ďalšie informácie budeme prinášať postupne na našom webe: www.zdecav.sk

Tešíme sa na stretnutie s vami. ☺

Konvent Dunajsko-nitrianskeho seniorátu

Štefan Bosák

V sobotu 30. marca 2019 sa v Nesvadoch uskutočnil Seniorátny konvent Dunajsko-nitrianskeho seniorátu za rok 2018. Pracovnej časti predchádzala slávnostná inštalácia sestry seniorky Márie Popičovej. Inštaláciu vykonal brat biskup ZD ECAV Ján Hroboň. Inštalčný príhovor postavil na základe biblických textov zo Žalmu 16,8 a Evanjelia podľa Matúša 14, 22–33. Spoluliturgovali brat generálny biskup Ivan Elko a emeritný senior DNS Ján Jančo. Slávnostnú atmosféru umocnil svojim vystúpením spevokol domáceho cirkevného zboru.

Pracovnú časť viedla sestra seniorátna dozorkyňa Renáta Vinczeová. V Dunajsko-nitrianskom senioráte už niekoľko rokov funguje prax, že predsediť seniorátu spolu so seniorátnym presbyterstvom pripraví zborník so všetkými správami a doručí ho do všetkých zborov, takže delegáti konventu majú dostatok času preštudovať si v pokoji všetky správy. Ďalším benefitom je zrychlenie rokovania, pretože jednotliví referenti už svoje správy nečítajú, iba krátko okomentujú, prípadne doplnia.

Tohtoročné rokovanie konventu obsahovalo okrem pravidelných správ o duchovnom a hospodárskom stave seniorátu aj voľby na

uvoľnené funkcie konseniorov (Zuzana Moncolová, Martin Riecky), riadneho delegáta na synodu z radov ordinovaných (Ján Jančo), náhradného delegáta na dištriktuálny konvent za neordinovaných (Martin Behúl), predsedu Seniorátnej podporovne za ordinovaných (Martin Riecky) a školskú dekanu (Jana Lauková). Taktiež sme novelizovali seniorátny štatút a prijali nový štatút Seniorátnej podporovne.

Celé rokovanie konventu prebiehalo (vďaka zborníku) dynamicky a v pokojnej a prajnej atmosfére, čo ocenili vo svojich pozdravoch aj obaja prítomní bratia biskupi. ☺

Vo Zvolene inštalovali novozvolených biskupov a uviedli nového generálneho dozorcú

Eva Bachletová, foto: Lubo Bechný

V sobotu 2. marca sa v evanjelickom kostole Svätej Trojice vo Zvolene uskutočnili slávnostné Služby Božie pri príležitosti inštalácie generálneho biskupa ECAV na Slovensku Ivana Elka, biskupa Západného dištriktu ECAV na Slovensku Jána Hroboňa a úvodu do funkcie generálneho dozorcú ECAV na Slovensku Jána Brozmana, a to v duchu slov Písma: „Bud' Tvoja milosť nad nami, ó Hospodine, ako my na Teba očakávame!“ Žalm 33,22

Priamy prenos Služieb Božích vysielala RTVS na Jednotke, znám je možné sledovať z archívu: <https://www.rtvs.sk/televizia/archiv/14121/180942>

Na slávnostných Službách Božích liturgovali: generálny biskup Ivan Elko, biskup Východného dištriktu Slavomír Sabol, biskup Západného dištriktu Ján Hroboň, emeritný biskup Igor Mišina, emeritný biskup Július Filo, senior Myjavského seniorátu Miroslav Hvozďara, zvolenský zborový farár Ján Mojzsis, petržalská zborová farárka Eva Kolesárová, tajomník generálneho biskupa Boris Mišina. Sprievodným slovom pri inštalácii poslúžil Peter Mihoč, tajomník biskupa VD. Novozvoleným biskupom sa pri inštalácii prihovoriť emeritný biskup Július Filo. Inštaláciu generálneho biskupa a uvedenie do úradu generálneho dozorcú vykonal biskup Východného dištriktu Slavomír Sabol. Inštaláciu biskupa Západného dištriktu Jána Hroboňa vykonal generálny biskup Ivan Elko.

„Snažiť pochopiť argumentáciu toho druhého vo svetle Božieho slova... Rovnaké zmýšľanie a rovnaká láska Božia v Kristovi znamená záujem o ľudí v cirkvi a okolo nás vo svete, o ich problémy a ich nádeje,“ dodal emeritný biskup Július Filo. Zároveň je potrebné, aby sme hľadali prospech iných. *„Naša duchovná a programová investícia do iných musí rásť, aby svet uveril v Božiu lásku, Božie milosrdenstvo a súcit. To sa dá dielom milosrdnej lásky, svedeckej diakonie k odkázaným na pomoc iných.“*

Po vykonaní aktu inštalácie, zložení sľubov a uvedení do úradu boli biskup generálny biskup Ivan Elko a brat dištriktuálny biskup Ján Hroboň požehnaní biskupom VD Slavomírom Sabolom, emeritnými biskupmi Júliusom Filom a Igorom Mišinom, regionálnou biskupkou partnerskej Evanjelickej cirkvi v strednom Nemecku dr. Friederike Spengler a zahraničnými biskupmi partnerských a sesterských cirkví. Nasledovala modlitba novoinštalovaných biskupov. Uvedenie generálneho dozorcú Jána

ako posilňovala apoštolov v prvotnej cirkvi a mnohých statočných služobníkov pred vami. Z tej bohatej studnice vody živej načierajte a štedro rozdáajte, kde je potreba,“ uzavrel Dušan Tóth.

S pozdravmi vystúpil za Konferenciu biskupov Slovenska pomocný biskup Bratislavskej arcidiecézy Jozef Haľko, za ECAV na Slovensku biskup Východného dištriktu Slavomír Sabol a za Ministerstvo kultúry SR riaditeľ cirkevného odboru Ján Juran.

Spoločenstvu veriacich sa potom prihovoriť inštalovaní biskupi. Ján Hroboň, biskup Západného dištriktu povedal: *„Chceme sa poďakovať Pánu Bohu za jeho nezaslúženú milosť, za privilégiu aj zodpovednosť byť služobníkmi v úrade biskupov a dozorcú, veľmi túžime po tom a spravíme s Božou pomocou všetko pre to, aby sa naša cirkev prebudila v živej viere, k autentickému kresťanstvu, ktoré je soľou zeme a svetlom sveta, túžime, aby ustupovala formálna zbožnosť, aby sme vrátili ku koreňom našej viery, kresťanskej identity, k Božiemu slovu.“* Keď sa vrátíme k Bohu, tak sa vrátíme aj k sebe navzájom, k dobrým a láskavým vzťahom, ustúpia nepokoje a rozbroje a príde pokoj a požehnanie, k tomu nech nám Pán Boh pomáha, uzavrel biskup Ján Hroboň.

Generálny biskup Ivan Elko vo svojom príhovore uviedol príklad apoštola Jána, ktorý keď sa prihovárať cirkvi, nazýval ju „Kýriou“, „Paňou“. *„Cirkev bola pre Jána krásna a vznešená dáma. Pre nás je – predovšetkým a samozrejme – Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku tou krásnou a vznešenou dámmou – napriek a navzdory všetkému. Vyznávame jej lásku a veríme v ňu, pretože rovnako veríme vo „svätú cirkev všeobecnú“. Naša krásna pani má tisíce v Krista úprimne veriacich členov, rady horľavo slúžiacich dobrovoľných spolupracovníkov, mnoho zanietenej farárov a faráriek. Realizuje množstvo misijných, vzdelávacích, diakonických a komunitných projektov. Má množstvo krásnych budov, impozantné kultúrne dedičstvo. Má vyznávateľskú a mučenícku minulosť, pevné ekumenické apoštolské zakotvenie, skvelú reformačnú teológiu, zdravé biblické učenie. Má všetky predpoklady viesť ľudí k životu s Kristom a z Krista a priviesť ich ku spaseniu,“* uviedol generálny biskup Ivan Elko. Zároveň sa poďakoval za prejavennú dôveru v minuloročných voľbách a pozval veriacich k tomu, aby spojili svoju vieru, schopnosť, nadšenie a skúsenosti do spoločnej vízie, aby sa ECAV na Slovensku stala pekným a bezpečným miestom pre život viery pre čo najviac ľudí v dnešných zložitých časoch.

Generálny biskup ECAV Ivan Elko v závere Služieb Božích vyjadril poďakovanie všetkým, ktorí sa intenzívne podieľali na príprave slávnosti inštalácie, a to najmä Biskupskému úradu Západného dištriktu, pracovníkom GBÚ ECAV, všetkým organizátorom a účinkujúcim v spevokloch. Poďakovanie za vyjadrenie podpory novému vedeniu cirkvi svojou účasťou na inštalácii patrí zahraničným hosťom z partnerských, sesterských a protestantských cirkví.

Služby Božie vo vrúcnej, pokojnej a radostnej atmosfére ukončila hymna evanjelickej cirkvi – Hrad prepevný.

Slávnostnej inštalácie sa zúčastnili predsedníctva dištriktov, seniorátov, členovia generálneho presbyterstva, desiatky evanjelických faráriek a farárov, zástupcovia evanjelických duchovných v OS a OZ SR, predstavitelia domácich registrovaných cirkví a náboženských spoločenstiev, hostia zo zahraničných a partnerských evanjelických cirkví, zástupcovia štátnej správy a Evanjelickej diakonie ECAV. Chrámové spoločenstvo tvorilo viac ako tisíc veriacich z celého Slovenska. Ďalší sledovali prenos Služieb Božích na veľkoplášnej obrazovke pred evanjelickým kostolom.

Počas Služieb Božích účinkovali spevokoly z cirkevných zborov: Bratislava Dúbravka, Hanušovce nad Topľou, Martin, Nitra, Diakovce, ako aj speváci z Celoslovenského ekumenického speváckeho zboru a komorný súbor. Združené spevokoly dirigoval Ewald Danel. Ako kantor Služieb Božích poslúžil Janko Siroma, predseda Výboru cirkevnej hudby a hymnológie.

Božie slovo z Listu Filipským 2, 1–4 bolo základom inštalácie príhovoru emeritného biskupa Júliusa Fila, ktorý v úvode zdôraznil, že sme sa tu zišli, aby sme požehnali a vyslali do služby nové predsedníctvo cirkvi a nového brata biskupa pre Západný dištrikt. Emeritný biskup Július Filo zdôraznil, že prvé ustanovenie v cirkevnej ústave sa pri generálnom biskupovi, dištriktuálnom biskupovi a generálnom dozorcovi končí tými istými piatimi slovami. *„Je to päť jednoduchých slov. Každý z vás tým, čo robí, má chrániť cirkev a jej jednotu. Áno, každý biskup zabezpečuje, aby sa evanjelium zvestovalo podľa vieroučných zásad. Dozorca dbá o duchovný rast cirkvi. A všetci spolu chránia cirkev a jej jednotu.“*

Emeritný biskup položil potom otázku, ako môžeme byť spoločne spolu s novozvolenými bratmi nástrojom jednoty. Ako znovu v jednote Božích dietok rozvinúť celé spektrum programov evanjelizácie a diakonie na našom Slovensku? Odpoveďou je Pán Ježiš Kristus, v ktorom máme pozvanie k láske, k súcitu a milosrdenstvu a v Duchu Svätom nám bola darovaná jednota spoločenstva. Boží Duch nás cez slová apoštola Pavla požíva k tomu, aby sme boli jedna duša a jedna myseľ a aby sme zmýšľali rovnako. *„Vieme sa naučiť zmýšľať rovnako vtedy, keď budeme v pokore a s láskou komunikovať jeden s druhým. Keď sa budeme*

Brozmana do úradu vykonal biskup Východného dištriktu Slavomír Sabol. Boris Mišina, osobný tajomník generálneho biskupa v modlitbe za nových biskupov a generálneho dozorcú prosil o požehnanie pre nové vedenie a o to, aby naša cirkev bola požehnaním pre našu krajinu.

Slávnostnému zhromaždeniu sa prihovoriť tiež zahraniční hostia. Reverend Peter Rogness, farár Bratislavského medzinárodného zboru a emeritný biskup, ktorý tľmočil pozdrav od Evanjelickej luteránskej cirkvi v Amerike a uviedol, že *„tieto Služby Božie sú viditeľnou pripomienkou toho, že ste do úradu nevstúpili sami, ale ste podporovaní modlitbami a dobrou vôľou nepočítaného množstva spolupracovníkov a členov cirkvi, ktorí vám tento úrad zverili. Tento oblak svedkov, ktorý vás obklopuje, zahŕňa aj vedenie Evanjelickej luteránskej cirkvi v Amerike.“*

Dr. Friederike Spengler, regionálna biskupka partnerskej Evanjelickej cirkvi v strednom Nemecku vo svojom príhovore zdôraznila, že ako Ježišovi učeníci by sme nikdy nemali zabudnúť na to, že sme tí, ktorí jeme z jedného chleba a pijeme z jedného kalicha. Keďže Pán Ježiš Kristus o sebe hovorí, že je chlieb života, tak je aj znamením všetkého, čo nás duchovne sýti, všetkého, čo nás robí zrejšími a všetkého, čo nás spája, povedala biskupka dr. Friederike Spengler. *„Všetkých nás nielen posilňuje, ale aj vedie do spoločenstva. Preto som vám dnes priniesla chlieb. Chlieb, ktorý vám dúfam bude chutiť a posilní vaše spoločenstvo. Jedno chlieb, nie tri. Pretože v jednom chlebe tvoríte jednotu. K tomu pripájam aj pranie, aby ste prežili radosť vo vašom spoločenstve, posilnili sa a boli požehnaní vo všetkom, čo buduje cirkev a slúži k vzájomnej spolupatričnosti.“*

Za zahraničných Slovákov sa inštalovaným biskupom a generálnemu dozorcovi prihovoriť reverend Dušan Tóth z Kanady, ktorý vyjadril radosť z toho, že môžeme spoločne oslavovať a v modlitbe vysielat nových služobníkov do služby Kristovej. Zároveň to vníma ako veľký medzník, keďže si tento rok Slovensko pripomína tri desaťročia, odkedy zhodilo putá komunistickej totality. Novému vedeniu cirkvi adresoval slová: *„Iďte do zápasu s agnosticizmom, pretvárkou, narcizmom. Nech je v tomto ťažkom zápase vašou zbraňou láska. Služba Kristovej cirkvi a jej duchovne smädným veriacim nech vás sprevádza a ctí, tak*

INŠTALÁCIA, NA KTOREJ SOM (OPÄŤ) NEBOL

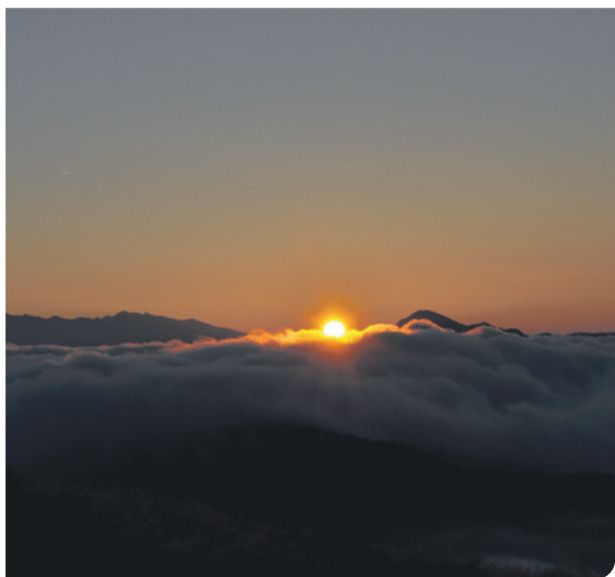
Ján Oslík, foto: archív autora
evanjelický farár CZ ECAV Modra

Udalostí, akou je inštalácia biskupa do úradu, bolo počas môjho života v službe farára niekoľko. Úprimne povedané, žiadnu z nich som nevnímal ako niečo mimoriadne. Žiadnej som sa ani neplánoval zúčastniť, možno aj preto, lebo okázale slávnosti nemám rád – ale to asi nebude jediný dôvod. Registroval som ich, ale žiadnej z nich som neprikladal nejakú veľkú dôležitosť. Žiadnej, až na túto poslednú. Túto poslednú som vnímal ako dôležitú a mimoriadnu udalosť v našej cirkvi. Dokonca som aj plánoval zúčastniť sa jej, a aj keď to napokon nevyšlo, bol som tam „na dialku“ v modlitbách. A potom prišla akási chrípka, a tak som dostal čas ležošit a rozmýšľať. O tom, čo sa to vlastne deje a tiež nedeje – v nás a okolo nás.

Prvé, čo mi v súvislosti s poslednými udalosťami napadá, nie je veľmi pozitívne. Pripomína mi to teroristické zmýšľanie, ktorého prvým cieľom je zasiahť strach. Nedávno vznikla Asociácia slobodných zborov ECAV (Asociácia), ktorá sa rozhodla vziať meč spravodlivosti do svojich rúk. Na internetovej stránke, ktorú prevádzkuje sa píše, že „sme vo vojne“. Cirkevný časopis Evanjelický posol spod Tatier (EPST), ktorý na svojich stránkach činnosť Asociácie podporuje a propaguje, prináša alarmujúce správy, ako nás nové vedenie cirkvi vedie do záhuby. Vlastne nič konkrétne sa nehovorí, len sa navodzujú pocit ohrozenia. A čerešnička na torte – anonym, ktorý sa vyhrážal bombou v kostole vo Zvolene počas inštalácie. Je pravdepodobné, že to nebola pripravovaná akcia Asociácie, ale onen „bojovník“ bol činnosťou Asociácie prinajmenšom motivovaný. A to môže byť ešte horšie, lebo činnosť Asociácie sa vymyká spod kontroly. Nakoniec nič nebuchlo, aj keď dôsledky tohto činu na niektorých predsa doľahli – nielen na organizátorov, ktorí niesli bremeno zodpovednosti, ale aj na účastníkov, ktorí merali do Zvolena stovky kilometrov a do kostola sa napokon nedostali – poplašná správa k tomu pravdepodobne tiež prispela. Takže strach je zasiaty. Netvrdím, že Asociácia a EPST chceli dosiahnuť tento cieľ, len chcem poukázať na to, k čomu takáto činnosť vedie, lebo výsledkom sú zatiaľ len strach, neistota a pochybnosti.

To druhé, čo mi prichádza na myseľ, je „mlčiaci biskup“. V čase, keď iní volajú a kričia, obhajujú bývalé vedenie cirkvi – a teda aj bývalého generálneho biskupa – on mlčí. Niektori to môže považovať za tichý súhlas, iný zas za tichý vzdor. Pravdepodobne to nebude ani jedno, ani druhé. V takejto situácii by som očakával jasný postoj, stanovisko, ktoré by mohlo viesť k pokoju a porozumeniu. Očakával som aj veľké gesto – účasť na inštalácii a požehnanie tých, ktorí preberajú úlohu a poslanie viesť cirkev ďalej. Ale nič z toho sa nestalo. Možno preto, lebo to nie je len gesto, je to prejav pokory a tiež zodpovednosti.

Tretie, či si myslím, že je dôležité povedať, že súčasní biskupi nie sú dokonalí. Ale musím hneď dodať – našťastie. Ja nepotrebujem dokonalého biskupa, ale potrebujem biskupa, ktorý mi bude rozumieť. Ktorý ma nebude kádrovať za moje zlyhania, ale pomôže mi ich prekonať a napraviť. Ktorý mi povie o mojich chybách tak, že nebudem mať z toho „depku“. Ktorý mi nebude vyčítať to, že už nevládzem a mám pocit zbytočnosti, ale ktorý ma povzbudí a posilní a potiahne ďalej. Súčasní biskupi mi dávajú nádej, že by to takto mohlo fungovať. To som vnímal aj z inštalácie (na ktorej som nebol, ale som ju sledoval) a z reakcií iných (ktorí na nej boli). A tiež nádej, že problémy a krízy nebudeme riešiť bombami, ani mlčaním, ani hnevom, ani nenávisťou, ale Božou láskou.

Tri mesiace v službe generálneho biskupa

Ivan Elko
generálny biskup ECAV na Slovensku

Nasledujúci deň po tomto dni, keď píšem tieto riadky, uplynú presne tri mesiace od môjho nástupu do služby generálneho biskupa. Čím boli naplnené? Rád sa o túto skúsenosť s vami podelím.

Predovšetkým to boli dni, v ktorých som sa oficiálne stretol na pracovných rokovaníach s množstvom ľudí, ktorí zastrešujú dôležité oblasti života a služby cirkvi. Uvediem aspoň tie najdôležitejšie. Za náboženské vysielanie v RTVS to boli bratia Miloslav Gdovin a Fedor Bartko, za našu EBF UK v Bratislave br. dekan Milan Jurík, dvakrát som sa stretol s generálnym duchovným Ozbrojených síl a Ozbrojených zložiek SR br. Marianom Bodollóom, raz s policajným duchovným br. Milanom Petrulom. Dvakrát som sa stretol s novozvolenou predsedníčkou SEŽ ses. Evou Oslíkovou, ďalej s vedúcim Univerzitného pastoračného centra Mosty br. Petrom Mozolom, s predstaviteľmi Spoločenstva evanjelickej mládeže, s predsedom Generálneho súdu br. Branislavom Jurášom. Okrem toho som absolvoval ďalších devätnásť vyžiadanych pracovných stretnutí s inými bratmi a sestrami z našej cirkvi. Zúčastnil som sa tiež rokovania Výboru cirkevnej hudby a hymnológie, Výboru pre školstvo a vzdelávanie a Archívneho výboru.

foto: Eva Bachletová

Priznávam, že keď sa služba iba začínala, všetko bolo úplne nové a napadlo sa množstvo úloh, bolo veľmi náročné všetkým týmto stretnutiam venovať čas a pozornosť. No veľmi ma potešilo, že som u všetkých týchto ľudí videl nádej a odhodlanie do služby, počul o ich práci a o mnohých plánoch do budúcnosti. Sám som prijal od týchto bratov a sestier mnoho povzbudení, a takisto ja som túžil povzbudzovať ich. Bolo to obojstranné.

Pripravili sme v spolupráci s pracovníkmi z BÚ Západného dištriktu a CZ ECAV Zvolen slávnosť inštalácie, ktorá síce musela čeliť nečakaným problémom, ale vyznela veľmi pekne a povzbudzujúco. Ešte raz všetkým, ktorí ochotne poslúžili, srdečná vďaka! Štyrikrát zasadlo Generálne predsedníctvo ECAV. Raz sme spoločne s br. generálnym dozorcem Jánom Brozmanom navštívili budovu bývalého sirotinca v Modre a stretli sa so zástupcami zboru. V opustenej a nevyužitej budove by mohla po rekonštrukcii sídlieť pre nás prepotrebná archívno-muzeálna inštitúcia – Inštitút histórie ECAV. Trikrát zasadla Zbor biskupov a raz Zbor biskupov rokoval s predsedom ZED. Pripravili a absolvovali sme už i jedno zasadnutie Generálneho presbyterstva. Z jeho kľúčových uznesení spomeniem iba jedno, ktoré prijala nový organizačný poriadok GBÚ a zároveň odštartovalo diskusiu, smerujúcu k možného zjednodušeniu štruktúry ECAV. V tomto období nám záleží na tom, aby sme víziu novej zmeny predstavili seniorátom a argumentovali za jej opodstatnenosť a efektívnosť. Prizvukujeme, že nám nejde o zmenu samu osebe, ale o to, aby sa cez zmenu vytvoril väčší

priestor na pastorálnu a misijnú prácu, posilnila sa vzájomná blízkosť a spolupráca cirkevných organizačných jednotiek a v cirkvi bolo viac partnerstva a jasnejších kompetencií. Pripravili sme tiež naše prvé stretnutie troch najvyšších predsedníctiev ECAV s predsedníctvami seniorátov.

Pripravili sme naše prvé tlačové stretnutie s médiami a pracovný seminár pre všetky cirkevné zbory, odkiaľ budú vysielané Služby Bože. V tejto súvislosti treba informovať, že v príprave je nový, moderný a interaktívny web a od 1. mája sa tešíme na novú spolupracovníčku sestru Janku Nunvárovú, mediálnu tajomníčku, ktorá má skúsenosti so sociálnymi médiami a moderným typom mediálnej prezentácie. Veľa času sme v tíme najbližších spolupracovníkov venovali diskusiám o znovuoživení činnosti mediálneho výboru, ktorý by zastrešoval všetky mediálne aktivity našej cirkvi.

Zúčastnil som sa ekumenických Služieb Božích pri Týždni modlitieb za jednotu kresťanov v Dunajskej Lužnej, mal pozdrav na inštalácii farára Libora Bednára v Bratislave – Dúbravke, kázal som na Službách Božích v Háji pri príležitosti 100. a 110. výročia narodenia Pavla Uhorskaia a Júliusa Cibulku. Do úradu som uviedol nového duchovného pre prácu v Policajnom zbore Milana Bartka. Prednášal som na Konferencii Modlitebného spoločenstva a kázal pri tej istej príležitosti v Liptovskom Hrádku. Zúčastnil som sa inštalácie seniorky Márie Popičovej a seniorálneho konventu DNS v Nesvadoch a seniorálneho konventu TUS v Martine, kde som aj kázal a predstavil pripravovaný hodnotový dokument o smerovaní ECAV. Ten som predstavil a vysvetľoval i na stretnutí SPK farárov LOS v Pribyline a na konferencii presbyterov cirkevných zborov ŠZS v Podlipníkoch. Prispel som jedným veľkopiatocným blokom do kázňových prípraviek pre farárov Západného dištriktu vo Zvolene. Kázal som a zúčastňoval sa práce na VI. školskej konferencii v Poprade. O chvíľu sa začne môj príhovor na evanjelizácii ProChrist v Liptovskom Hrádku. Ľudia, ktorí sú tu okolo mňa, robia úžasnú prácu!

V ekumenickej oblasti sme sa spoločne s bratmi biskupmi Slavomírom Sabolom a Jánom Hroboňom zúčastnili konferencie Ekumenickej rady cirkvi v SR v Badíne. Osobne som sa stretol a zoznámil s pánom arcibiskupom Stanislavom Zvolenským a mal som tiež možnosť stretnúť sa a zoznámim sa s predstaviteľmi Ekumenickej rady cirkvi v SR, či s jej niektorými pracovníkmi. Koncom marca som bol zvolený za predsedu ERC na Slovensku.

Čo sa týka vzťahov s mimocirkevnými inštitúciami, okrem novoročného stretnutia s pánom prezidentom Andrejom Kiskom, som absolvoval milé stretnutia s primátorom Bratislavy pánom Matúšom Vallom, s predsedom Matice slovenskej pánom Mariánom Gešperom a prvým podpredsedom pánom Marekom Hanuskom, s riaditeľom Oddelenia pre cirkevné veci MK SR pánom Jánom Juranom a zúčastnil som sa inaugurácie rektora UK v Bratislave pána Števéčka.

Zo zahraničných kontaktov som sa zúčastnil a predniesol pozdravné posolstvo na inštalácii regionálnej biskupky Evanjelickej cirkvi v strednom Nemecku Friederiky Spengler v Gere, prijal tajomníka podporného spolku Gustav Adolf Werk brata Haagsa a skupinu študentov teológie, pracovníkov americkej evanjelickej cirkvi ELCA na Slovensku a v stredovýchodnej Európe bratov Wikinga a Rodgnessa. Spoznal som sa s mnohými reprezentantmi partnerských cirkvi v Európe i vo svete, ktorí sa zúčastnili inštalácie vo Zvolene, a od mnohých ďalších prijal písomné blahoželanie a priateľské posolstvá pri inštalácii. Predovšetkým však sme pripravili dvojdielne zasadnutie Stáleho výboru Trojpartnerstva, ktoré sa konalo u nás v Bratislave. Bolo reprezentatívne zastúpené, odohrávalo sa v mimoriadne úprimnej, otvorenej a pracovne naladenej atmosfére.

Poskytol som rozhovor webu Postoj a Slovenským národným novinám. Náboženské vysielanie RTVS pripravilo som mnou malý mediálón, ďalší minirozhovor, sviatočné slovo na Veľký piatok a Slovenský rozhlas dlhší rozhovor. Dával som vyjadrenia pre aktuálne vysielania RTVS či iných médií.

A čo nás ešte čaká do Veľkej noci? Ak nám dá Pán Boh život a zdravie, uskutoční sa zasadnutie Vnútromisijného výboru a Generálneho presbyterstva. Naším vojakom a policajtom v duchovnej službe budem robiť duchovné cvičenie a budeme mať spolu ešte jedno spoločné pracovné stretnutie. Spoločné stretnutie nás čaká i s pracovníkmi ústredia Evanjelickej diakonie ECAV a zúčastníť sa na seniorálnom konvente LOS v Žaškove. A hneď po Veľkej noci nás čaká veľká a reprezentatívne zastúpená dvojdielna konferencia o práci s Rómami, ktorá sa uskutoční v Rožňave.

Ďakujem všetkým spolupracovníkom na Generálnom biskupskom úrade za desiatky hodín našich vlastných pracovných rozhovorov a porád a za ich nasadenie v práci. Ďakujem obom dištriktovým predsedníctvám a pracovníkom dištriktových biskupských úradov. Ďakujem za podporu a modlitby i všetkým vám. Viem o veľkom množstve horlivo sa modliacich ľudí. Spolu sa držme!

Študentská prosba z EBF UK k našej cirkvi

Ako mladí členovia a členky Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku (ECAV), ktorí študujú na Evanjelickej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského (EBF UK), adresujeme túto prosbu veriacim v našej cirkvi.

Obraciam sa na Vás ako mladá generácia tých, ktorí chcú v ECAV žiť a slúžiť – a to rovnakým právom rodení evanjelici, ako aj konvertiti. Väčšina z nás sa chce stať duchovnými služobníkmi cirkvi. Nevidíme však dobrú perspektívu do budúcnosti. Atmosféra nelásky a konfliktov, navyše nadmieru rozšírená v evanjelickom mediálnom priestore nás ochromuje a vyvoláva obavy pred vstupom do služby v ECAV. Pripomíname aj bolestivú vetu zo stretnutia našich duchovných (Valné zhromaždenie ZED 2018): *Teologický dorast bude ešte dlho žať ovocie našej terajšej nejednoty.*

Nevyjadrujeme sa k vine, či nevine v sporných témach. O tom rozhodujú príslušné orgány a treba sa obracať na ne. Inak nebude v cirkvi právo. Naša prosba smeruje k spôsobu konania zainteresovaných, nie k tomu, kto má pravdu. Apelujeme na dvoch rovinách:

1. etická rovina – vidíme neustále vytváranie nepriateľov cez mediálny obraz o nich. To nie je v súlade s kresťanskou etikou. Osobovaním predstaviteľov cirkvi sa určite liečba cirkvi nedeje. Okrem početných neúčtivých útokov na jednotlivcov boli v máji 2018 znevážené predsedníctva seniorátov, zložené tak z laikov ako z duchovných. Ich si členovia ECAV sami zvolili. Tento trend neúcty voči svojim predstaviteľom sa, žiaľ, rozšíril na každú úroveň cirkvi. Takým postupom onedlho neostanú nevinní farári a dozorcovia.
2. právna rovina – podotýkame, že disciplinárnym previnením v ECAV je okrem iného *porušovanie pravidiel mravného života, konanie poškodzujúce dobré meno cirkvi, nerešpektovanie rozhodnutí cirkevných súdov, znevažovanie predstaviteľov cirkvi a jej funkcionárov a narušovanie bratského spolunažívania v cirkvi* (Cirkevný zákon č. 3/2004, § 5). Seniorátne predsedníctva na kandidačnej porade konali oprávnené. A my rešpektujeme rozhodnutia našich demokraticky a podľa práva ustanovených cirkevných orgánov.

Chápeme, že narušené vzťahy nevylicí rozhodnutie cirkevného orgánu zvrchu. No dôsledok neposlušnosti autoritám tiež nebude vyliečenie cirkvi. Vyliečenie cirkvi sa deje v zmierujúcej láske, nie vzbudzovaním nepriateľstva voči každému kto má iný názor. Prosíme, uvážte zranenia, ktoré sú spôsobené verejným obviňovaním či odsudzovaním druhých.

Prosíme vás, spolusestry a spolubratia, o zodpovedný postoj nielen k cirkvi, ale aj pred

okolitým svetom a pred vašimi potomkami. Vyznávame, že všetci ľahko hrešíme ohováraním a potrebujeme túto skazu vzťahov zanechať. Veríme však, že ak sa budeme snažiť o spravodlivosť s láskou, potom podľa slov Izaiáša 58,8, vyšľahne naše svetlo ako zore a rýchlo sa uzdravíme; naša spravodlivosť pôjde pred nami a sláva Hospodinova pôjde za nami. Svojím samostatným a dobrovoľným rozhodnutím podpisuje (v abecednom poradí)

1. Ondrej Baranec
2. Dávid Bukovinský
3. Timotej Devečka
4. Martina Ďurotová
5. Roderika Ďurovová
6. Miroslava Ferencová
7. Jakub Ferko
8. Ján Gdovin
9. Kristína Halžová
10. Barbora Hankovská
11. Jana Hašková
12. Ruth Chmeľovská
13. Mirela Jaščurová
14. Simona Kapitáňová
15. Daniela Kissová
16. Martin Kmec
17. Martin Kolimár
18. Matúš Korenko
19. Samuel Koval'
20. Filip Kriško
21. Andrej Lacko
22. Pavol Majchrák
23. Gabriela Nemčková
24. Martin Pagáč
25. Samuel Pecka
26. Tomáš Priehradný
27. Filip Púpala
28. Michaela Púpálová
29. Michal Resutík
30. Nikola Sochová
31. Patrícia Sára Šimková
32. Paulína Šofranková
33. Lubica Štefanidesová
34. Matej Trepáč
35. Marek Žaškovský

Podporovatelia tejto prosby zo študentov EBF UK mimo členov ECAV:

36. Bronislav Antoš
37. Ivan Belanji
38. Ivan Klinko
39. Veronika Motošická
40. Pavel Andrei Prihracki
41. Martina Speváková

(Stav 02. 03. 2019)

Vízia a budúcnosť Spoločenstva evanjelických žien

Eva Oslíková
predsedníčka SEŽ, foto: archív autorky

Spoločenstvo evanjelických žien je spoločenstvom, ktoré existuje v rámci ECAV na Slovensku takmer tridsať rokov. Vzniklo ako výsledok túžby žien po takom spoločenstve, v ktorom sa môžu duchovne vzdelávať, podporovať sa navzájom a zdieľať svoju vieru a život. Dvadsaťsedem rokov bola jeho predsedníčkou sestra Daniela Horínková, ktorú úlohou vybudovať takéto spoločenstvo poveril brat biskup Pavol Uhorskai v roku 1991. Postupne sa táto práca rozrástla na etablovanú súčasť života našej cirkvi. Oblasť a témy záujmu žien v tomto spoločenstve sú také rôznorodé, ako je pestrý život žien. Spoločenstvo evanjelických žien nie je klasickou organizačnou jednotkou. Právne je definované ako účelové zariadenie cirkvi a v praxi je to neformálne, slobodné zoskupenie žien na úrovni cirkevných zborov, alebo seniorátov, ktoré majú záujem o podporu, organizovanie alebo zastrešenie svojich aktivít v rámci ECAV podľa možností, ktoré sú formulované v Štatúte SEŽ. V súčasnosti sa SEŽ cez prácu svojich seniorálnych koordinátoriek a cez činnosť žien v cirkevných zboroch podieľa na rôznych aktivitách a akciách. Ide o vzdelávacie, duchovné, kreatívne alebo iné stretnutia a podujatia so zameraním nielen na ženy, ale aj na prácu s deťmi, dospelými, staršími, alebo na potreby ľudí s rôznymi zdravotnými postihnutiami či problémami. Viditeľným výsledkom aktívnej podpory nápadov a práce žien sú momentálne dva veľké projekty. Prvým je výstava Vyšívaná reformácia, ktorá sa skladá zo šiestnástich vyšívaných obrazov v rozmeroch 100x120 cm. Autorkou projektu je Jana Kepplová, autorkou predlôh pre vyšívanie a textu bulletinu je Janka Krivošová a materiálne potreby pre vyšívanie zabezpečila, a odbornou poradkyňou pri vyšívaní a finalizácii obrazov bola Emília Fojtková. Výstava je momentálne vystavená v slovenskom evanjelickom kostole v Modre. Druhým projektom, ktorý vznikol v rámci reformačných aktivít, je odbornopopularizačná kniha Reformácia po praslici. Jej autorkou je sestra Vlasta Okoličányová s kolektívom (zodpovedná redaktorka Marta Činovská, autorky textov

Daniela Fiačanová, Gabriela Žibritová, Nora Baráthová a Sidónia Horňanová). Kniha prezentuje historický kontext reformácie na území dnešného Slovenska a je zameraná na predstavenie života a práce žien.

Dlhodobou tradíciou Spoločenstva evanjelických žien sú však aj menšie, ale v rámci možností pravidelné podujatia. Seniorálne stretnutia žien, vzdelávacie semináre, pomoc pri prezentácii rôznych aktivít a činností a pod. Rovnako SEŽ ponúka svojim členkám účasť na rôznych školiaciach podujatiach doma aj v zahraničí. V roku 2018 došlo k prvej výmene predsedníčky SEŽ od roku 1991. Na Valnom zhromaždení, ktoré sa konalo 27. októbra 2018 v cirkevnom zbere Pezinok ma zúčastnené členky SEŽ na návrh Výboru SEŽ (jeho členkami sú seniorálne koordinátorky práce SEŽ) zvolili do tejto úlohy. Momentálne spolu s Výborom SEŽ a ďalšími spolupracovníčkami pracujeme na aktualizácii Štatútu SEŽ, na zabezpečení jeho webovej stránky (www.sezs.sk), na pláne a obnovení aktivít SEŽ na dištriktuálnej a celocirkevnej úrovni. SEŽ vždy bolo a chcela by som, aby aj naďalej bolo spoločenstvom, v ktorom môže každá žena hľadať, objavovať a tvoriť svoj vlastný spôsob, ako žiť s vierou v oslobodzujúcu moc evanjelia. Život v slobode evanjeliovkej viery a na tomto základe vznikajúcu spiritualitu (duchovný prejav) považujeme za podstatnú súčasť kvalitného a voči svetu zodpovedného spôsobu života každého človeka. Preto chceme ženy v ECAV ďalej podporovať v tých aktivitách, ktoré už majú svoju tradíciu, prinášajú im radosť a zároveň budujú spoločenstvo a komunitu cirkvi. Avšak zároveň chceme im ponúkať možnosť pre stretnutia, rozhovory a vzdelávanie pre budovanie kresťanskej identity a hodnotového systému formovaného učením evanjelickej cirkvi. Moja skúsenosť však potvrdzuje, že pohľad žien vie byť aj vo veciach viery a spirituality iný, ako pohľad mužov. A aj keď žijeme v cirkvi, ktorá je v rámci svojich historických a kultúrnych daností voči ženám a ich službe v cirkvi nalaďená priaznivo – predsa je dôležité, aby ženy mohli objavovať a formovať aj svoj vlastný ženský spôsob viery a spirituality. Preto ako dôležitú ponuku SEŽ chceme preferovať aj udržanie a ďalšie vybudovanie systému pre ďalšie vzdelávanie žien a ich vzájomné zdieľanie skúseností v tejto oblasti. Ako rovnako zásadné vnímam podporu žien pri získavaní informácií a následnom vyjadrovaní sa k etickým, spoločenským, ale aj politickým témam na základe kresťansko-evanjelických hodnôt. Aby SEŽ bolo nielen miestom, ktoré funguje ako značkový klub pre evanjelické ženy, ale aby mohlo byť spoločenstvom, kde nájdu svoje miesto aj tie ženy, ktoré svoju vieru ešte iba hľadajú alebo objavujú jej silu. Spoločenstvo evanjelických žien chce byť preto otvoreným priestorom aj pre objavovanie predovšetkým ženského potenciálu vo všetkých vekových kategóriách a jeho inšpirácií pre budovanie evanjelickej cirkvi v 21. storočí.

foto: www.ecav.sk

Naša cirkev má obrovský potenciál

Brat generálny biskup Ivan Elko nastúpil do svojho úradu 8. januára 2019. Odvtedy vnímam, s akou radosťou a osobným nasadením sa stretáva so širokým spektrom ordinovaných a neordinovaných pracovníkov a spolupracovníkov v našej cirkvi. Spoznáva svoju cirkev akoby z iného uhla pohľadu a prináša zároveň nové prvky, nové inšpirácie do služby ECAV na Slovensku. Aby sme čitateľom Evanjelických novín priblížili prvé mesiace v jeho službe, požiadali sme brata generálneho biskupa ECAV na Slovensku Ivana Elku o rozhovor.

Brat generálny biskup, uplynuli tri mesiace odkedy ste nastúpili do úradu ako novozvolený generálny biskup ECAV na Slovensku. Ako ich hodnotíte?

Ak by som mal vyjadriť svoj najosobnejší pocit, bol by to ten, že po tridsiatich rokoch v službe som po prvýkrát zažíval úplne novú vec, že nemám vlastných cirkevníkov, vlastný kostol a na to naviazaný rad bohoslužobných a pastoračných úloh, ktoré doteraz vytvárali moju totožnosť. Dĺžka pracovnej doby alebo intenzita práce sa mi s porovnaním s Nitrou nezmenila, ale naplnili ju úplne iné úlohy, iné typy rozhodnutí i problémov. Nasadli sme do rozbehnutého vlaku, niektorí pracovníci nám chýbali, veď sme sa učili a chápali ich za jazdy. Na jednej strane sme ako rodina prežívali emocionálne i fyzicky náročnú úlohu – rozlúčiť sa s Nitrou, na druhej strane sme si vytvárali nové miesto pre život a pre uchopenie nových úloh v Bratislave. Nebolo to jednoduché, ale na tento čas svojho života budem dlho a vďačne spomínať.

„Čas, ktorý je nám darovaný, chceme využiť pozitívnu tvorivou prácou.“

foto: Lubo Bechný

Na novoročnom stretnutí s novinármi ste zdôraznili viacero historicky dôležitých momentov pre tento rok v našej cirkvi. Aké nesú v sebe posolstvo?

Na spomínanom stretnutí som chcel z historicky dôležitých momentov spomenúť iba tie najdôležitejšie. Prvým je 100. výročie smrti syna evanjelickej fary a skvelej osobnosti slovenských i európskych dejín Milana Rastislava Štefánika. Štefánik predstavuje ten typ života, ktorý je priamo odvođený z výrokov Pána Ježiša (napr. J 15, 12 – 13) a zosobnený Pánom Ježišom. Človek ho nežije pre seba, ale pre iných, až po sebaobet. V dnešnej dobe, keď sa životným štýlom stáva orientácia na súkromné dobro, Štefánik predstavuje úplný opak. Asi nám je jasné, že takto orientovaný nesebecký život nežil Štefánik náhodne, ale bol mu vštepený v rodičovskom dome a pod otcovou kazateľňou. Dnes musí tvoriť súčasť nášho ohlasovania evanjelia: nie sme tu iba pre seba, sme tu

aj pre iných a dobro spoločenstva, obce, cirkvi, musí byť pre nás dôležitejšie ako vlastná idylka. Druhým momentom je 70. výročie takzvaného Piešťanského manifestu, ktorým zhromaždení evanjelickí kňazi prorocky a odvážne odmietli Zákon o hospodárskom zabezpečení cirkvi štátom, za čo mnohí zaplatili perzekúciami. Samotný názov zákona možno nenaopovedá, že išlo o niečo principiálne zlé. To bola tá dvojzmyselnosť socialistického jazyka! Týmto zákonom však štát prebral úplnú kontrolu nielen nad hospodárskym, ale vôbec nad celým životom cirkvi a sledoval cieľ ich postupnej až konečnej likvidácie. Toto jubileum nám pripomína dôležitosť určitej nezávislosti cirkvi od štruktúr štátu a tiež niečo, čo nám treba reálne robiť, totiž úplne inak pristupovať k našej dobročinnosti pre cirkev. Vyprodukovať z vlastných peňaženiek omnoho viac prostriedkov pre život našich zborov a cirkvi, ako doteraz. Štát či zahraniční partneri nesmú zaskakovať za to, čo musí byť našou vlastnou úlohou a ovocím živej viery. Tretí moment je 30. výročie Nežnej revolúcie. Naša občianska a náboženská sloboda je mimoriadne vzácnou hodnotou a je Božím darom pre našu generáciu. Chceme byť za ňu vďační a využiť tento čas milosti na vernú prácu na Pánovej vinici.

Vo Zvolene ste boli 2. marca slávnostne inštalovaný do úradu generálneho biskupa. Ako ste tento mimoriadny okamih vo vašom živote preživali?

Vždy som mal predstavu, že som a budem zborovým farárom a bol som ním rád. Každý deň som hral na gitare, kreslil na tabuľu, stretával sa v spoločenstvách, hral v divadielkach. Štát pred oltárom a prežívať biskupskú inštaláciu je potom prirodzene menším šokom. Saul sa po vybratí za kráľa Izraela skrýl. Ja som si uvedomoval, že byť biskupom znamená, že človek sa už nesmie skrývať, že preberá viditeľnú zodpovednosť za smerovanie cirkvi a ide s kôžou na trh.

foto: Eva Bachletová

Aké je to teda – byť generálnym biskupom?

Sám si na to ešte stále zvykám a učím sa. Keď som odchádzal z Nitry, dvaja priatelia, rímskokatolícki kňazi, mi položili na srdce: Biskup je na to, aby pestoval vzťahy. Na všetko ostatné sú úradníci. Pomenovali asi najzložitejšiu časť biskupského poslania. Niekedy je jednoduchšie zorganizovať konferenciu, ako nájsť cestu k srdcu človeka.

foto: Slavomír Revay

Vieme, že od nástupu do funkcie ste sa intenzívne stretávali s predsedami cirkevných výborov, komisií, cirkevných združení a organizácií. Čo vás pri stretnutiach s duchovnými i neordinovanými v službe – najviac prekvapilo či oslovilo?

Áno, za tri mesiace v úrade som mal množstvo stretnutí, ktorým bolo treba venovať čas a náležitú pozornosť. Položil som to, ale pre seba v čase po nástupe do funkcie, ako prioritu, osobne a dôverne poznať službu a položenie ľudí, ktorí sú nám akoby „najbližšími spolubojovníkmi v teréne“. Trochu zo žartu poviem, že boli dni, kedy som ani nemusel vstať od rána do večera z kresla, len sa na druhej strane striedali stránky. Jednoznačne pozitívne bolo sledovať, ako všetci prežívajú oduševnenie do práce, sú plní nápadov, myšlienok, sú pripravení, zdatní, vedia, čo chcú, a ako je to možné dosiahnuť. Keď som kandidoval, túžil som vytvoriť rámec a priestor pre ľudí, ktorí vedia čo a ako robiť, ale potrebujú podporu a povzbudenie. Samozrejme som si vedomý toho, že biskup či biskupi sú tu aj na to, aby rozlišovali a strážili, čo je dobré a zdravé pre cirkev. Vidieť ale, aký obrovský potenciál sa skrýva v našej cirkvi, to bolo úžasne povzbudzujúce.

Zároveň ste mali možnosť komunikovať aj s našimi zahraničnými cirkevnými partnermi. Aké témy sú dôležité pre evanjelické cirkvi v zahraničí? A čo čaká ECAV v tejto oblasti spolupráce?

Okrem niekoľkých osobných stretnutí sme absolvovali už jedno dôležité spoločné a reprezentatívne stretnutie, totiž stretnutie Stáleho výboru Trojpartnerstva, ktoré okrem predstaviteľov našej cirkvi tvoria i predstavitelia našich partnerských cirkvi – Evanjelickej cirkvi vo Württembergu a Evanjelickej cirkvi v strednom Nemecku. Dovedna nás bolo asi dvadsať, v priebehu dvoch dní sme prebrali celé spektrum otázok, ktoré zamestnávajú nás či ich. Sledovali sme, ako cirkvi v Nemecku musia neustále prichádzať s novými myšlienkami a nápadmi, ako môže cirkev svojou zvesťou a pôsobením osloviť moderného človeka a pozvať ho k životu v cirkvi. Nič u nich nie je samozrejme, o každého človeka treba zápasiť. Niečo z toho cítime už i my a bude to stále intenzívnejšie. Samozrejme, partneri nám opäť prislúbili láskavú finančnú pomoc pre naše projekty. Zhodli sme sa ale na tom, že pre naše partnerstvo sú najdôležitejšie tieto štyri veci: stretnutia čo najširšieho spektra ľudí (nie iba biskupov), duchovné spoločenstvo, zdieľanie skúseností a informácií a vzájomné učenie sa.

Evanjelická cirkev a. v. na Slovensku má pred sebou množstvo tém, úloh, ktoré je potrebné rozvíjať, ale aj meniť, reformovať. Čo považujete za dôležité vy?

Presne v tomto období žijeme hlavne tým, že na rozličných grémiách cirkvi vysvetľujeme nutnosť reformných zmien v územno-právnej štruktúre našej cirkvi. Pripravili sme tiež hodnotový dokument o programovom smerovaní našej cirkvi, ktorý pôjde do Generálneho presbyterstva. Chceme motivovať cirkevné zbory, senioráty a grémiá, aby sa k nemu vyjadrovali a posielali k nemu úpravy podľa svojich názorov a skúseností. Akoby doslova z každej oblasti života cirkvi prichádzalo volanie po ďalších odhodlaných pracovníkoch, väčšom množstve finančných prostriedkov a odvahe realizovať možné nové programy. Nech to neznie ako fráza, ale pole práce, ktoré sa otvára, je nesmierne široké. Cirkev nikdy presne nevie, koľko má ešte času a koľko bude ochotných pracovníkov. Čas, ktorý je nám darovaný, chceme využiť pozitívnu tvorivou prácou.

Prirodzene, ako vedenie cirkvi vnímate aj problematické miesta v živote našej cirkvi. Ako sa vlastne dajú pomenovať, uchopiť, napraviť?

Pomenovanie, uchopenie a náprava problematických vecí je reálna a potrebná úloha, ale veľmi túžim, aby sa nestala obsahom práve týchto novín. Chceme našim evanjelikom komunikovať, čím vecným, programovým, hodnotovým sa zaoberá vedenie cirkvi, pre čo chce pracovať, za čo sa zaručiť a zaplatiť možno aj vlastným menom, zdravím, povestou a ctou.

foto: Lubo Bechný

A na záver, blížia sa najvýznamnejšie kresťanské sviatky. Čo pre vás osobne znamená Veľká noc a aké posolstvo nesie v sebe aj pre slovenskú, ťažko skúšanú spoločnosť?

List Židom vyzýva kresťanov, aby hľadeli na Ježiša, ktorý je „Pôvodcom a Dokonavateľom našej viery“. Tieto slová zdôrazňujú niečo, čo celkom nechápe – prepáčte za výraz – folklórne poňatá ľudová zbožnosť, totiž, že to nie je tak, že je tu nejaký Boh a popri ňom ešte akési bočné rozprávanie o Ježišovi, ako taký prídavok naviac. Autor listu Židom nám hovorí, že iba Ježiš, Jeho osoba a Jeho dielo, našu vieru, náš vzťah s Bohom zakladá i završuje. Bez Pána Ježiša nie je mysliteľná viera, nie je mysliteľné poznanie Boha, vzťah s Bohom, Božia priazeň, večnosť s Bohom, nie je mysliteľné čokoľvek, čo má súvis s Bohom. Bez Pána Ježiša sme a zostávame v stave, ktorý pomenoval apoštol Pavel síce tvrdo ale pravdivo ako „Boží nepriatelia“ (R 5, 10). Veľká noc mne i celej cirkvi znova rozpráva kľúčovú časť príbehu o Božej ceste za strateným človekom, totiž, že v Ježišovi ukrižovanom a vzkriesenom sa nám Boh otvoril a prijal nás v nezmernej šírke svojej lásky, odpustenia a milosti. Spoločnosť by mala z nášho svedectva započuť, že to najväčšie, čo môže človek dostať, nedostáva cez prenikavé politické rozhodnutia, cez čoraz dokonalejšiu sociálnu starostlivosť alebo čoraz perfektnejšie tovary a služby. Vďaka za to! Ale to najväčšie dostávame ako milosť a ako dar. Je to Božia priazeň, ktorej znakom je ukrižovaný a vzkriesený Pán. „Žiť ako nesmierne obdarovaný!“ – to je odkaz Veľkej noci.

Za rozhovor ďakuje Eva Bachletová

ECAV na Slovensku k výročiu smrti Jána Kuciaka a Martyiny Kušnírovej

Evanjelická cirkev a.v. na Slovensku so zármutkom dnes spomína na Jána Kuciaka a Martyinu Kušnírovú, ktorí boli zavraždení 21. februára 2018. Myslíme v modlitbách na pozostalé rodiny a myslíme v modlitbách na celú našu krajinu.

Veríme, že násilná smrť mladých ľudí bude objasnená a vinník potrestaný. Evanjelická cirkev a.v. na Slovensku citlivo vníma spoločenskú atmosféru a úprimne si želá slušné Slovensko, ktoré bude spravované spravodlivo, čestne,

humánne. Chceme žiť v krajine, kde právo platí pre všetkých a kde predstavitelia štátu zodpovedne vykonávajú svoj mandát. Občania Slovenska si po takmer tridsiatich rokoch od Nežnej revolúcie zaslúžia dôstojný a bezpečný

život v krajine, ktorá je ich domovom.

Ivan Elko, generálny biskup ECAV na Slovensku, Ján Brozman, generálny dozorca ECAV na Slovensku

ProChrist 2019: PRE TEBA

Emília Mihočová

Po pozitívnej odozve na evanjelizačné večery v slovenskej verzii ProChrist Live PRE TEBA 2017 prišiel organizačný tím po dvoch rokoch s novou ponukou. Evanjelizačný projekt vysielaný prostredníctvom internetu na stovky prenosových miest pripravil opäť v partnerstve so sliezskymi evanjelikmi a pod záštitou centrály v nemeckom meste Kassel.

ProChrist – to je séria piatich evanjelizačných večerov, na ktorých nechýba hudba, umenie, príbehy známych osobností a biblické témy s aplikáciou do praktického života. Program z centrálneho miesta tím technikov prenáša prostredníctvom internetu na desiatky až stovky ďalších miest. „Päť večerov naplnených bohatým evanjelizačným programom chce napomôcť k misii v sekulárnom prostredí,“ uviedol koordinátor lokálneho projektu v slovenskom prostredí Peter Mihoč, tajomník biskupa Východného dištriktu.

Nový ročník ProChrist

ProChrist je už na Slovensku a v susednom Sliezsku osvedčenou značkou, s každým ročníkom pribúdajú nové prenosové miesta. Tento rok sa centrárou programu stal opäť Liptovský Hrádok, vzhľadom na jeho dostupnú polohu a vynikajúcu spoluprácu s vedením mesta, ktoré poskytlo veľkorysý priestor v kinosále Kultúrneho domu. Od stredy do nedele 3. – 7. apríla 2019 podvečer prichádzalo na live program 300 – 400 účastníkov a pozvaných hostí. Ďalšie tisíce divákov program sledovali na prenosových miestach nielen doma, ale aj v zahraničí. Organizátorov tešilo, keď k pôvodne prvým 120 prihláseným prenosovým miestam každý deň pribúdali nové a počas piatich večerov sa počet prenosových miest vyšplhal cez 360. Tak cirkevné zbory ako aj jednotlivci, ktoré chceli evanjelizáciu sledovať online, sa z organizačných dôvodov a na základe požiadavky nemeckého partnera museli vopred zaregistrovať ako prenosové miesto.

Otčenáš ako ústredná téma

Symbolom tohtoročného ProChristu sa stal telefón – či už mobilný alebo „retro búdkka“, ktorý odkazoval na Božiu túžbu nadviazať spojenie s človekom a zároveň pripomínať možnosť bezplatne sa pripojiť na tzv. „inú“ frekvenciu. Spomedzi všetkých modlitieb je tou najznámejšou a najcenejšou Modlitba Pánova, ktorú naučil Ježiš svojich učeníkov. Denne ju v rozličných situáciách vyslovujú veriaci a aj tí, ktorí sa za veriacich nepovažujú. A práve z modlitby „Otčenáš“ vychádzali témy tohtoročných evanjelizačných večerov PRE TEBA:

1. Dvere domov: Otče náš
2. Kde je vôľa, tam je cesta: Buď vôľa Tvoja
3. Chlieb na cestu: Chlieb náš každodenný daj nám dnes
4. Sila odpustenia: Odpusť nám viny naše
5. Liek v pokušení: Neuvoď nás do pokušenia, ale zbav nás zlého

Blahoželanie novej prezidentke SR

Vážaná pani Zuzana Čaputová, v mene Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku si Vám dovoľujeme zablahoželat k víťazstvu vo voľbách prezidenta Slovenskej republiky.

Poslanie, ktoré onedlho začnete plniť, nebude vôbec jednoduché. Iste ste si toho najlepšie vedomá Vy, a presne takto to vnímajú i občania nášho štátu, z ktorých každý jeden túži po tom, aby ste sa stali i jeho reprezentantom, jeho prezidentkou. Vaše zvolenie je spájané s nádejou. S poslaním stavať hrádze i mosty. S očakávaním, že dokážete do svojho srdca i politického vedomia zahrnúť skutočne všetkých. Úprimne Vám želáme pri

výkone prezidentského úradu hojnosť Božieho požehnanja, veľa zdravia, síl, múdrosti, rozvahy, neutíchajúcu podporu zo strany Vašich najbližších milovaných a v neposlednom rade Vám želáme dobrých spolupracovníkov. Nech je Vaše dielo, pri celej jeho závažnosti a náročnosti, napokon takým dielom, ktoré človek koná s radosťou, neúnavne a s nadšením, napriek všetkému.

Tešíme sa na spoluprácu a veríme, že budeme môcť spoločne pracovať na témach, ktoré trápia občanov Slovenskej republiky, a to najmä v sociálnej oblasti, či tam, kde sa stretáva politický a verejný život s morálkou.

Veríme, že budete dobrou predstaviteľkou, ktorá bude reprezentovať a hájiť záujmy našej milovanej vlasti, že budete pre iných príkladom a že prinesiete do verejného života ešte vo väčšej miere postoje motivované tými najskvelejšími tradíciami demokracie, spravodlivosti, mravnosti a slobody.

Zostávame s úctou,

Ivan Elko, generálny biskup ECAV na Slovensku
Ján Brozman, generálny dozorca ECAV na Slovensku.

foto: konecnofoto

Suspírium

*Do ľudskej biedy vstúpil si, Baránok náš tichý,
vyslyš naše prosby vrúcne, zbavuj srdcia pýchy!
Položil svoj svätý život, bol obeťou zmierenia,
umriem hriechu, prosíme, daj, sprav z nás nové stvorenia –
ktoré budú nažívať, v láske, zväzku pokoja,
nedovoľ nám viacej siať medzi žito kúkoľá.
Obráť sa k nám, veď nemáme Záchrancu iného,
trstinu nedolom, lež pomáhaj nám od zlého.*

Amen.

Zuzana Poláková

Srbský večer s vojvodinskými Slovákami

Adriána Biela
vedecko-výskumná pracovníčka Inštitútu
kontextuálnej teológie EBF UK

Sú to Slováci ako repa s bohatou históriou plnou radostných i smutných chvíľ, ktorí si dlhodobo zachovávajú svoje zvyky, tradície a vieru, aby nezabudli na svoj pôvod a upevnili tak aj svoju slovenskú identitu. My „hornozemskí“ Slováci ich poznáme ako našich bližných „dolnozemskej Slovákov“, ktorí v priebehu niekoľkých migračných vln už asi od začiatku 18. storočia osídlili územie bývalého južného Uhorska (dnešné Maďarsko, Chorvátsko, Srbsko a Rumunsko), aby tu našli lepšie podmienky pre svoj život. A o tom, že tento život bol a je aj dnes popretkávaný rôznymi udalosťami, bol diskusný večer, ktorý sa konal 27. marca 2019 v priestoroch klubovne Teologického domova ECAV pri Evanjelickej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Zorganizovali ho študenti EBF UK pochádzajúci priamo zo srbskej pokrajiny Vojvodina, aby „hornozemskí“ Slovákom predstavili čo-to zo svojho života a histórie. Spolu v siedmich blokoch, ktoré moderovali Ivan Belanji, Branislav Balca, Miroslav Poničan, Martina Speváková a Ivan Klinko, odzneli informácie o sťahovaní dolnozemskej Slovákov, ich kultúre, cirkvi, školstve, či vzniku i rozpade bývalej Juhoslávie a kulinárskych dobrotách dolnozemskej kuchyne, z ktorých mali poslucháči možnosť aj priamo ochutnať. Počas autentického ochutnávky špecialít, takzvanej plazmovky, gibanice, kysačskej a petrovskej klobásky a slaniny, dobrej kávy i ďalších sladkých dobrôt mali všetci možnosť zúčastniť sa „vedomostného kvízu“, ktorý ako previerku nadobudnutých vedomostí o živote Slovákov v Srbsku pripravila Anna-Mária Benková. O tom, že to bol vzácny a bohatý diskusný večer, niet pochýb, pretože sa ho zúčastnili nielen súčasní študenti EBF UK, ale aj bývalí absolventi, študenti iných fakúlt a mnohí iní, ktorí sa zaujímajú o dolnozemskej Slovákov. Napokon neprekvapila ani myšlienka zorganizovať ďalší diskusný večer s touto tematikou, pretože život dolnozemskej Slovákov sa nedá zhrnúť a obsiahnuť počas jedného jediného večera. Je bohatou studnicou, do ktorej sa vždy oplatí nielen načrieť, ale z nej aj načerpať.

